
Sporočila

Slovenska
minoritska
provinca
svetega Jožefa

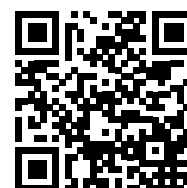
3	Uvodnik
5	Iz provincialata
6	Iz našega reda
20	Obvestila
22	Iz naših samostanov
35	Iz naših misijonov
37	Odmevi
39	Iz naše preteklosti

Sporočila - glasilo slovenskih minoritov
leto LIII

Izdaja: Slovenska minoritska provinca sv. Jožefa,
Minoritski trg 1, 2250 Ptuj, Slovenija,
e-pošta: minoriti@rkc.si, <http://minoriti.rkc.si>

Urednik: p. Matei Senteş, prov. tajnik
Prelom in priprava za tisk: p. mag. Tomaž Majcen
Odgovarja: p. Milan Kos, prov. minister

Ovitek: Julija Zornik
Tisk: Tiskarna Povše

UVODNIK

Dragi bratje!

Smo v svetem jubilejnem letu, ki je čas milosti in velikega upanja tudi za vsakega izmed nas. Obenem je to leto Sončne pesmi ali Hvalnice stvarstva, ki jo je sv. Frančišek napisal pred 800 leti. V teh dneh pa obhajamo tudi CCIII. redni generalni kapitelj našega minoritskega reda, kjer smo navzoči bratje iz vseh jurisdikcij celotnega reda. Ob vseh teh dogodkih si pogosto postavljam vprašanje: Kaj pomeni biti redovnik in tudi duhovnik – Frančiškov brat?

Biti redovnik pomeni odgovoriti na poseben Božji klic – odločiti se za življenje, posvečeno Bogu, molitvi in služenju ljudem. Redovnik ni samo nekdo, ki živi v samostanu; je človek, ki se zavestno odpove materialnemu bogastvu, posvetni moči in sebičnim željam, da bi v svobodi srca živel za Boga in bližnjega. V svoji najgloblji resničnosti je redovništvo znamenje upanja, da je mogoče živeti drugače – po evangeliju.

Biti Frančiškov brat pa pomeni nekaj še bolj posebnega: pomeni hoditi po stopinjah svetega Frančiška Asiškega, ki je Kristusa iskal v uboštvu, preprostosti in bratstvu z vsemi. Frančiškov brat je najprej brat – brat drugim redovnikom, brat ubogim, brat stvarstvu in brat vsem ljudem brez razlike. Njegovo življenje je življenje v bratstvu, kjer se vse deli – čas, delo, molitev, odgovornost in veselje.

Frančiškovi bratje živijo v duhu evangeljske preprostosti. Ne gradijo na oblasti, temveč na služenju; ne iščejo slave, temveč želijo biti

majhni in blizu tistim, ki so na robu družbe. Njihovo redovno življenje je oblikovano po treh zaobljubah: uboštvu, čistosti in pokorščini. A te zaobljube niso omejitve, temveč izraz svobode – svobode, da lahko v vsem sledijo Kristusu in služijo svetu z odprtim srcem.

Biti Frančiškov brat pomeni ljubiti življenje kot dar, naravo kot sestro in brata ter vsakega človeka kot bližnjega. To je pot veselja in križa, pot bratstva in samote, pot molitve in konkretnega dela. Vse pa je usmerjeno v eno – da bi

življenje postalo hvalnica Bogu, kakor jo je živel in pel sveti Frančišek v vsaki ptici, v soncu in luni, v bolečini in smrti.

Ni dovolj, da znam na tak način odgovoriti na to konkretno vprašanje. Naš odgovor s to vsebino mora biti naše življenje. Bratje v samostanu in ljudje, s katerimi se srečujemo ali jim oznanjamo Božje kraljestvo, morajo v nas prepoznati, da smo Frančiškovi bratje minoriti. Ni dovolj obleči habit in imeti pas s tremi vozli. Milostni čas in obletnice nas vabijo k duhovni prenovi in vsakodnevni odločitvi za dosledno redovno življenje.

Večina bratov nas je tudi prejela zakrament duhovniškega posvečenja in opravljamo duhovniško službo. Obletnice posvečenja, ki jih skoraj vsi obhajamo v juniju, nas posebej spominjajo na to milost, ki nam je bila podarjena. Letos se še posebej veselimo treh zlatomašnikov in se Bogu zanje zahvaljujemo.

Jubilej duhovnikov, ki bo potekal 27. junija 2025 v okviru svetega leta, je poseben dogodek za vse duhovnike po svetu. V tem letu milosti, ki ga je papež razglasil z geslom »Upanje ne razočara«, ima jubilej duhovnikov globok simbolni in duhovni pomen. Pomeni povabilo, da se duhovniki znova zazremo v dar svojega posvečenja, v zvestobo svojemu poklicu in v veselje služenja Božjemu ljudstvu.

Jubilej je čas zahvaljevanja – za klic, za zvestobo skozi leta, za vse sadove in tudi za križe,

ki jih prinaša duhovniško življenje. Je tudi čas preнове: povabilo k poglobljeni molitvi, spravi in k bolj goreči hoji za Kristusom, Dobrim pastirjem.

Sveto leto je priložnost za očiščenje srca, za poglobitev vere in za novo upanje. Duhovniki smo poklicani, da smo možje upanja – ne kot popolni ljudje, ampak kot tisti, ki smo v vsakdanjih okoliščinah nosilci Božjega usmiljenja in bližine. Jubilej nam želi dati pogum in tolažbo, okrepiti naše duhovno življenje in utrditi zavest, da nas Cerkev in verniki potrebujejo kot priče Jezusa Kristusa.

Zato jubilej duhovnikov ni samo slavlje, ampak milostni trenutek, da se vsak duhovnik z vero in hvaležnostjo znova nasloni na Kristusa in obnovi svojo gorečnost v služenju Bogu in ljudem. Bodimo hvaležni Bogu, da nas je izbral, in obenem storimo vse, kar je v naši moči, za nove duhovne poklice.

Vsem želim, da bi v teh počitniških dneh našli čas, da se telesno odpočijete in si vzamete več časa za duhovne stvari, ki vam bodo dajale moč in upanje ter pogum, da lahko storimo velike stvari za Božje kraljestvo po vzoru našega očeta sv. Frančiška.

Mir in dobro!

p. Milan Kos,
prov. minister

IZ PROVINCIALATA

XXIX. seja prov. defnitorija

V minoritskem samostanu sv. Frančiška v Piranu smo imeli 29. aprila 2025 XXIX. redno sejo prov. defnitorija.

1. Uvodno molitev je pripravil p. Janez Šamperl.
2. Sprejet je bil zapisnik XXVIII. seje prov. defnitorija.
3. Prov. defnitorij se je srečal z brati tamkajšnjega samostana, ki so predstavili redovno življenje in apostolat. Prov. minister p. Milan Kos se jim je zahvali za njihovo redovno življenje in delo, ki ga opravljajo.
4. Razpravljali smo o sklepih komisije za vzgojo in sprejeli naslednje odločitve:
 - Duhovni osnutki za samostanske kapitlje v letu 2025–2026 bodo na temo Frančiškov transitus in naše umiranje.
 - Predkapiteljski zbor bo nadomestil permanentno vzgojo in provincialni dan v letu 2026.
 - Duhovne vaje v letu 2026 bodo aprila v Olinju. Vodila jih bo sestra redovnica.
5. Na predlog komisije za frančiškovski apostolat bo pastoralni dan province 28. maja 2025 pri Sveti Trojici v Halozah. Tema: Hvalnica stvarstva. Voditelja bosta p. Janez Šamperl in p. Danilo Holc. Vabilo sledi.
6. Seznanili smo se z zapisnikom komisije za duhovne poklice. Mladi bodo romali v Assisi in Rim na svetoletno srečanje; organizirali bomo tudi romanje družin v Assisi; pri Sveti Trojici v Halozah bo poletni tabor; v nekaterih župnijah bodo oratoriji ... V domu duhovnih vaj pri Sveti Trojici v Halozah se je zadnje čase zvrstilo nekaj skupin.
7. Večina samostanov je že predlagala brata, ki bo sodeloval v komisiji za medije. Na predlog prov. ministra p. Milana Kosa se bo komisija kmalu sestala in si razdelila delo. Najprej se bo lotila prenove internetne strani province.
8. Župniji Ptuj – Sv. Ožbalt smo po predhodnem dovoljenju samostanskega kapitlja, Nadškofije Maribor in gospodarskega sveta župnije ter mne-

nja komisije za gradnje in varstvo spomenikov pri slovenski minoritski provinci odobrili preno-vo prezbiterja v podružnični cerkvi sv. Leopolda Mandića.

9. Prov. ekonom p. Matei Senteš je podal redno ekonomsko poročilo za prvo trimesečje tega leta.

10. Na prošnjo bratov minoritskega samostana v Astani – Kazahstan smo za dokončanje gradnje samostana odobrili finančno pomoč.

11. Razno

- Prov. minister p. Milan Kos je poročal o rednem letnem srečanju CEF-a v Nemčiji.

XXX. seja prov. defnitorija

V provincialatu slovenske minoritske province smo imeli 28. maja 2025 XXX. redno sejo prov. defnitorija.

1. Uvodno molitev je pripravil p. Milan Kos.
2. Sprejet je bil zapisnik XXIX. seje prov. defnitorija.
3. Po končani vizitaciji v naši provinci in po srečanju z gen. defnitorijem se je gen. vizitator p. Josip Blažević srečal še s prov. defnitorijem. Predstavil je poročilo, ki ga je pripravil za gen. defnitorij in redni prihajajoči prov. kapitelj. Potekal je predvsem pogovor o tem, kako je mogoče izboljšati določene stvari na področju bratskega življenja in apostolata v provinci.
4. Predsednik komisije za vzgojo p. Janez Šamperl je predstavil dokončno vsebino duhovnih osnutkov za samostanske kapitlje v letu 2025–2026. Prov. defnitorij je sprejel predloženi predlog.
5. Redni gen. kapitelj bo potekal od 1. do 21. junija 2025 v Seraphicum (Rim). Kot član kapitlja se ga bo udeležil prov. minister p. Milan Kos. V tem času ga v provinci nadomešča prov. vikar p. Janez Šamperl.

p. Matei Senteš,
tajnik province

IZ NAŠEGA REDA

CCIII. generalni kapitelj

1.– 21. junij 2025

Prvo sejo 203. rednega generalnega kapitlja smo začeli v ponedeljek, 2. junija 2025, v avditoriju Serraphicum s pesmijo Pridi, Sveti Duh. Vodil jo je generalni minister p. Carlos Trovarelli.

Po opravljenih začetnih formalnostih je sledil dan molitve in meditacije pod vodstvom kapucinskega brata Štefana Kožuha, ki prihaja iz Slovenije, zdaj pa pripada skupnosti eremitaže Celle di Cortona. Pridigar je ta dan, posvečen poslušanju Gospoda, spregovoril trikrat. Dopoldan je imel meditacijo o binkošti (Apd 2), saj se mora kapitelj najprej obrniti k Očetu in ga prositi za njegovo voljo, šele nato pa se ukvarjati z različnimi stvarmi, ki jih mora red reševati. Binkošti niso spomin na nek pretekli dogodek, temveč oživljajoča navzočnost Svetega Duha, ki deluje v nas prav ta trenutek. Tako kot apostoli tedaj smo potopljeni v njegovo moč, in če si tega želimo, postanemo navdušeni

nosilci sporočila odrešenja. Dar Duha je tudi ponudba nove postave, nove zapovedi, ki ni več zapisana na kamnitih ploščah, temveč v naših srcih. Kot Franciškovi bratje smo poklicani, da živimo svobodo Duha brez kakršnegakoli vsiljevanja, ampak z oznanjanjem navzočnosti novega življenja v vstalem Kristusu.

Popoldan je bil drugi nagovor, osredotočen na svatbo v Kani (Jn 2), kjer je glavni lik gotovo Jezus, a s previdnostnim posegom Matere. Predvsem moramo verovati v Gospodovo navzočnost, ki vedno deluje v nas, če smo pripravljeni, da se pustimo oblikovati. Potem pa je tu materinska pozornost, ki odkriva pravi smisel vsake zgodovinske stvarnosti, ki prinaša vedno nove težave in izzive. Bog nas še vedno sprašuje, kje smo danes, tako kot je Adama spraševal na začetku dni. Naš čas živi v individualizmu, uživaštvu in minimalizmu. V po-

korščini Sinu smo poklicani, da konkretno živimo bratstvo, brezpogojno daritev sebe in neomajno vero Marije, Matere Cerkev, ki nam še danes kaže pot: »Storite vse, kar vam bo rekel.«

Dan smo sklenili z evharističnim bogoslužjem, ki ga je vodil brat Štefan. V homiliji je spomnil, da je Gospod vedno navzoč v našem življenju, četudi pogosto živimo, kot da bi bil daleč od naših težav. Ob sklicevanju na papeža Frančiška v njegovem dokumentu *Evangelii Gaudium* (poglavje 3) je spomnil, da smo kot krščeni, še toliko bolj pa kot Frančiškovi bratje, poklicani, da vsak dan osebno srečujemo Gospoda. Vsak naš dan mora biti prežet z navzočnostjo Vstalega, onkraj vseh opravil in potreb. To je naša karizmatična skrivnost: vedno postaviti Gospodovo navzočnost v središče našega življenja in naših odločitev.

Hvaležni smo Gospodu za ta dan in za ta milostni čas, ki nam ga je podaril, da bodo kapitularne odločitve vedno v Duhu, ki daje življenje.

Drugi dan smo začeli s sveto mašo, ki jo je daroval bivši generalni minister msgr. Marco Tasca OFMConv, nadškof Genove. V svoji homiliji nas je spomnil, naj bomo veseli kristjani in naj, po besedah apostola Pavla, vedno presojamo svoje delovanje v ponižnosti in preizkušnjah, ki jih Gospod lahko ponudi.

Delo smo začeli s sklepom prve seje. Sledilo je odprtje druge seje gen. kapitlja in poročilo generalnega ministra p. Carlosa A. Trovarellija. Statistiko reda je predstavil generalni tajnik in hkrati kapitularni tajnik p. Tomasz Szymczak. Osrednje točke njegovega poročila zadevajo predvsem gibanje števila naših sobratov, ki v bistvu ostaja stabilno od druge svetovne vojne dalje. Trenutno nas je približno 3750; ta številka se je malo spreminjala, ne glede na spremenjene svetovne družbeno-kulturne razmere. Kljub demografski krizi Zahoda je utrditev prisotnosti v Aziji in Afriki prinesla bistveno ravnovesje. P. Tomasz je posebej opozoril na eno stvar. Red se utrjuje, je dejaven in raste, kadar so prisotnosti številčne in lahko samostani živijo polno bratstvo; kjer pa so prisotnosti majh-

ne in so bratje preveč obremenjeni, gre za zmanjševanje in zapiranje.

Generalni minister je nato prebral svoje poročilo, ki ga je želel osredotočiti na besede papeža Frančiška: *Spes non confundit*. V soočenju s svetom, ki od nas zahteva, da živimo in pričujemo svojo karizmo pristnega bratstva in spravljenih odnosov, nam velikokrat manjka poguma in navdušenja, da bi prenovili naš udobni življenjski model. Naše poslanstvo je treba na novo premisliti, da bo živeto kot pristno skupnostno delo, premagujoč vsako skušnjo individualizma in klerikalizma.

Res je, da v teh zadnjih šestih letih ni bilo novih misijskih odprtij, vendar se je uresničevalo tisto, kar je želel generalni kapitelj 2019, da se prenovi tajništvo za misijone in ustanovi novi urad za projekte. Ta je veliko delal in obrodil sadove. Gen. minister se je posebej ustavil pri zahvalah sodelavcem in vabil posamezne brate in jurisdikcije, naj predlagajo nove misijske pobude.

Pobude zadnjega generalnega kapitlja »o novem vinu v novih mehovich« niso prinesle pričakovanih sadov in konkretno niso bile uresničene nove pastoralne pobude.

Naše redovno življenje je treba na novo premisliti in prenoviti, izhajajoč iz stalne formacije: v mnogih naših skupnostih projekti žal ostanejo le na papirju. Ponovno moramo osredotočiti svoje življenje v Gospodu Jezusu, ki nas vedno vabi, naj bomo njegovi pristni učenci.

Po prebranem poročilu je bil čas za vprašanja kapitulancev.

Naslednji dan je sveto mašo v čast Svetemu Duhu daroval generalni vikar p. Jan Maciejowski. V svoji pridigi, ki jo je imel v italijanščini in poljščini, je razmišljal o Jezusovi volji, naj bodo njegovi učenci eno (prim. Jn 17). Poklicani smo, da presežemo vsakršno razdeljenost in postanemo resnični bratje. Ne smemo poslušati duha razkola in nesloge, temveč Svetega Duha, ki je popolna edinost v raznolikosti vsakega posameznika.

Ves dan smo kapitularki poslušali in razpravljali o povzetkih različnih poročil. Generalni postulator

p. Zdzisław Kijas je predstavil aktualne postopke beatifikacije v našem redu. Spomnil je, da je svetost vedno vredno spodbujati, saj vsakemu pomaga znova odkriti lastno identiteto. Posebej je izpostavil vedno večje povpraševanje po relikvijah, kar pa je treba natančno preverjati, da ne bi prihajalo do neiskrenih in neavtentičnih prošenj.

Generalni delegat za drugi red p. Germano Tognetti je poudaril pomen sv. Klare v naši frančiškovski karizmi. Na žalost se zveza klaris srečuje z resnimi težavami, kot sta staranje skupnosti in zmanjševanje poklicev. Vendar je na Poljskem še vedno šest samostanov, ki so zelo živi in dobro oblikovani.

Generalni delegat za M. I. p. Gilson Miguel Nunes je predstavil aktualnost in pogumno misijonarsko pričevanje sv. Maksimilijana M. Kolbeja, ki še danes po vsem svetu daje bogate sadove. Vsak brat je povabljen, da bolj pozorno in odprto označja marijansko duhovnost in oblikuje laike, ki jih navdušuje Brezmadežna.

Generalni delegat za pravičnost, mir in varstvo stvarstva p. Michael Lasky je poročal o mnogih pobudah na področju vzgoje v zvezi s temami svo-

jega področja, zlasti v Vietnamu in Keniji. Močno je podprl pobudo za izredni generalni kapitelj o družbeni pravičnosti in varovanju stvarstva v teh težkih časih.

Generalni duhovni asistent Frančiškanskega svetnega reda (OFS) p. Štefan Acatrinei je dejal, da so naši člani OFS ponekod številni in zelo pripravljeni sodelovati pri vzgoji in pastoralni, tudi v mladinski veji (GiFra). Velikokrat težko sprejmemo, da je naša vloga predvsem duhovno spremljanje in sodelovanje.

Generalni delegat za ekumenizem in medverski dialog p. Jerzy Norel je spomnil na pomen »Duha Assisija«, ki navdihuje številne pobude na lokalni in svetovni ravni. Poudaril je tudi težave pri oblikovanju projekta Franciscanum, ki bi odgovoril na nove potrebe reda, generalne kustodije svetega samostana sv. Frančiška v Assisiju in bratov, pripravljenih se vključiti na tem vedno razvijajočem se področju.

Generalni delegat za komunikacijo p. Alejandro Palacios Vázquez je izpostavil pomembnost služenja v povezovanju vseh bratov in vseh jurisdikcij. Prenašanje in deljenje novic ter dokumentov

reda je bistvenega pomena, še posebej če poteka v sodelovanju z vodstvom reda in njegovimi uradi. Opozoril je tudi na pomen prevajanja in novo perspektivo uporabe sodobnih sredstev družbenega obveščanja.

Prokurator reda p. Maurizio Di Paolo je opozoril na veliko število izstopov iz reda, zlasti prehodov v škofijsko duhovščino. Pojavljajo se tudi primeri prestopkov, ki so pridržani Svetemu sedežu, predvsem glede zlorab ranljivih oseb. Opaziti je več zanimanja za začetno vzgojo, medtem ko permanentna vzgoja, zlasti v prvih letih po slovesnih zaobljubah in duhovniškem posvečenju, ostaja pomanjkljiva.

Generalni ekonom p. Nicola Rosa je poudaril ekonomsko velikodušnost jurisdikcij, da sodelujejo pri začetni vzgoji mnogih bratov. Za potrebe generalne kurije prihodki prihajajo predvsem iz provinc in najemnin za nepremičnine, ki so del generalnega premoženja. Stroški pa so večinoma za potrebe vodstva reda, vzdrževanje in obnovo generalnih hiš. Med številnimi opravljenimi deli je bila najpomembnejša obnovitev in razširitev hiše za goste Seraphicum v Rimu.

Delo v kapitularni dvorani se je naslednji dan nadaljevalo z vprašanji kapitularev generalnemu ekonomu p. Nicolu Rosi, zlasti glede stanja premoženja reda in nedavno izvedenih obnovitvenih del v Seraphicumu. Sledilo je poročilo revizorjev računov, ki ga je predstavil p. Wojciech Kulig.

Sledilo je poročilo p. Piotra Stanisławczyka, generalnega tajnika za formacijo. Med poudarjenimi močnimi točkami so bile: prenova dveh dokumentov DF (V Frančiškovi šoli) in Ratio studiorum; priložnost ob praznovanju Frančiškovih obletnic ter številne priložnosti in srečanja za formacijo, ki jih red omogoča tudi po zaslugi gostoljubnosti generalnih hiš in različnih jurisdikcij. Največje težave se nanašajo na permanentno formacijo bratov, ki jo je treba znova vzpostavljati in krepiti, ter pri začetni formaciji – gre za preseganje pretežno intelektualnega pristopa, ki ga moramo narediti bolj celostnega, frančiškovega in izkustvenega.

Nato smo prisluhnili poročilu generalnega tajnika za misijonsko animacijo p. Dariusza Mazureka. Za misijonsko formacijo je bilo veliko priložnosti, zlasti v formacijskih hišah reda. To je za naš red zelo pomembno, zato jo je treba še okrepiti. Težave pri odpiranju novih misijonskih prisotnosti s strani jurisdikcij so razumljive, glede na zmanjšanje moči – tako osebja kot finančne razpoložljivosti. Primerno je, da v Svetem Duhu prenovimo misijonsko poslanstvo, morda z osredotočenostjo na novo evangelizacijo ali osnovno evangelizacijo zahodnega sveta.

Poročila smo zaključili z nagovorom koordinatorja projektov p. Valeria Follija, ki vodi ta novi urad. Najpomembnejše poudarke je namenil spodbudi, da se posamezni bratje in jurisdikcije vedno bolj usposobijo za oblikovanje novih projektov z družbeno vrednostjo, ki jih je mogoče ovrednotiti in morebiti financirati. V celotnem poročilu so bili podrobno predstavljeni ocenjeni in odobreni projekti; v dvorani pa je bil poudarek na večji vključenosti vseh sobratov v ustvarjanje projektov.

Popoldne je bil povabljen k besedi msgr. Marco Tasca (navzoč je bil tri dni), da predstavi svoje razmišljanje in svoj pogled na red.

Zatem se je začelo delo po skupinah. Kapitularci smo se razdelili v sedem skupin pod vodstvom generalnih asistentov, da bi razmišljali o treh področjih življenja reda, ki so prinesla dobre sadove, in treh področjih, ki jih je treba še dodatno ovrednotiti.

Naslednji dan je sledilo poslušanje poročil tajnikov sedmih skupin s povzetki njihovega dela. Nato se je odprla razprava, kjer so lahko vsi, ki so želeli, svobodno dodali svoje misli ali poglobili obravnavane teme. Med pozitivnimi točkami zadnjih šestih let, ki so jih izpostavile skupine, pa tudi posamezni bratje, je soglasno priznanje dela in metodologije novega urada za projekte. Mnogi predlagajo, naj se težave, kjer je mogoče, obravnavajo na enak način: s konkretno in podrobno pobudo ter razločevanjem, ki pripada vodstvu reda. Naše delovanje se zdi nemočno v primerih odho-

dov številnih bratov iz reda – gre za pojav, ki ostaja pogost in stalen, čeprav je podoben tudi v drugih redovnih skupnostih. O tej temi je bilo veliko razprav, a jasno je, da ni preproste in takojšnje rešitve. Najbolj primerna se zdi osebna in skupnostna prenova, saj vsi potrebujemo nov zagon v hoji za Kristusom in apostolski zagon. Prosimo Svetega Duha za moč, da nam pokaže pristne poti za posodobitev frančiškove karizme.

Sledilo je še nekaj nagovorov, med drugim tudi p. Stanisława Nuckowskega, provincialnega kustosa Sv. Križa v Ukrajini. Zahvalil se je za bližino bratov v molitvi in pomoči. Poudaril je, da je položaj še vedno zelo težek, potrebe pa vedno večje zaradi nadaljevanja vojne. Iskreno se je zahvalil Gospodu, ker kljub bližini smrti in trpljenja bratje v Ukrajini konkretno doživljajo zaščito Božje previdnosti.

V soboto, 7. junija 2025, smo se kapitularci odpravili v Assisi in nadaljevali kapiteljsko delo v dvorani Cimabue, v kongresnem centru pod spodnjim trgom bazilike sv. Frančiška. Sejo je vodil najstarejši volilni brat, br. James Moore iz province Naše gospe angelov v ZDA [OLA]. Po petju pesmi *Veni Creator* je sledil klic volivcev in takoj nato volitve generalnega ministra. Že v prvem krogu glasovanja je bil za drugi mandat potrjen p. Carlos Alberto Trovarelli.

Ob 12. uri smo se kapitularci v procesiji podali na grob sv. Frančiška; zapeli smo *Te Deum*, p. Carlos pa je izrekel izpoved vere in prisego. Po slovesnem blagoslovu z relikvijo Cartule

je sledilo bratsko pozdravljanje in uradna skupna fotografija vseh kapitularcev.

Dan v Assisiju se je zaključil s sveto mašo vigilije pred binkoštni v spodnji baziliki. Maši je predsedoval p. Carlos in v homiliji ponovno izrazil hvaležnost Gospodu in sobratom za zaupanje, ki smo mu ga ponovno izkazali. Sveti Duh je vir žive vode, ki tudi najbolj suha tla naredi rodovitna. Zato prosimo za njegovo milost, da bi lahko obrodili obilne sadove.

P. Carlosu A. Trovarelliju želimo novo šestletno obdobje radostnega in rodovitnega služenja redu in Cerkvi.

Na binkošti smo ob 18.30 v Baziliki dvanajstih apostolov obhajali sv. mašo, ki jo je vodil vatikanski državni tajnik kardinal Pietro Parolin. Dar Svetega Duha je predvsem dar veselja, je dejal v nagovoru. Veselje premaga vsako težavo in utrujenost. Pri načrtovanju prihodnosti so člani kapitlja pozvani, naj zaupajo v Božjo milost, obnovijo svojo misijonarsko zavzetost in veselje do oznanjevanja evangelija. Ob koncu praznovanja se je generalni minister p. Carlos Trovarelli zahvalil kardinalu za njegovo bližino redu.

Nov teden smo začeli z volitvami generalnega defnitorija in drugih služb v našem redu. Vodstvo reda sestavljajo:

p. Carlos Trovarelli, gen. minister,
p. Igor Salmič, gen. vikar,
p. Tomasz Szymczak, gen. tajnik,
p. Blasio Ooko Oleneg, gen. asistent AFCOF,
p. Vincenzo Cosatti, gen. asistent CEF,
br. Joseph Wood, gen. asistent CFF,
br. Rogério Pereira Xavier, gen. asistent FALC,
p. Giuseppe Myoungjin Park, gen. asistent FAMC,
p. Tomáš Lesňák, gen. asistent FEMO,
p. Colin Charles Sammut, gen. asistent FIMP.

Generalni kapitelj prehaja v drugi del, ki je namenjen načrtovanju in organizaciji minoritskega reda v prihodnjih šestih letih. Med poudarki bo razprava o identiteti naše karizme in misijonskem poslanstvu reda.

p. Milan Kos,
prov. minister

Pozdrav papežu Leonu XIV.

Petek, 9. maj 2025

V naših srcih še vedno odmeva vse, kar nam je Gospod podaril po osebi in poslanstvu papeža Frančiška, ki smo ga pred nekaj dnevi pospremili na njegovo zadnjo pot. A v miru vere in nad vse-mi človeškimi razmišljanji smo kot Cerkev povzdignili svojo molitev k Najvišjemu ter prosili za milost očeta, ki bi nas v Njegovem imenu vodil. In znova lahko z gotovostjo potrdimo: Bog je zvest in ljubi svoje ljudstvo!

Trdno verjamem, da je konklave – zbran v globokem občutku odgovornosti – odprl prostor Svetemu Duhu, ki je v svoji večni zvestobi tudi tokrat prišel naproti njihovem razločevanju.

Dobro se zavedamo, kaj je sveti Frančišek Asiški zapisal že na začetku »Potrjenega pravila«, in sicer zase ter za vse nas: »Brat Frančišek obljublja pokorščino in spoštovanje gospodu papežu Honoriju in njegovim kanonično izvoljenim naslednikom ter rimski Cerkvi ...« (Rb I,2; FF 76). Zato, dragi sveti oče, papež Leon XIV., ti v duhu cerkvenega maziljenja ter z ganjenostjo in zaupanjem sinov in hčera izrekamo hvalo in zahvalo Bogu za njegovo ljubezen do nas – in za tvoj fiat. Ko si še stal na znamenitem balkonu bazilike svetega Petra, smo te že skupaj z vsem svetom začutili kot očeta, ki ga potrebujemo – in kateremu želimo slediti v pokorščini.

Kot red manjših bratov konventualcev nas le še nekaj dni loči od rednega generalnega kapitlja. Že zdaj želimo v polnosti sprejeti tvoje prvo povabilo: da naj v svoja srca sprejmemo mir Vstalega in ga ponesemo svetu; da naj drug drugega sprejmemo – in ostanemo povezani med seboj ter z Njim.

Naj te na tvoji poti spremlja in varuje Najvišji v tvojem prizadevanju oznanjati svetu veselo novico o Vstalem, Novem človeku, o Novi stvaritvi, ki jo je On utemeljil in v kateri lahko živimo v slogi in miru – skupaj z vsemi stvarmi stvarstva.

Naj te spremlja Sveti Duh, da boš skupaj s svetim Avguštinom oznanjal: »V enem Kristusu smo eno.« [1]*

Fra Carlos A. Trovarelli,
generalni minister

[1]* In Illo, uno unum – škofovsko geslo Roberta Francisa Prevosta, papeža Leona XIV., povzeto iz govora svetega Avgušтина »Razlaga 127. psalma«.

GENERALNI MINISTER REDA MANJŠIH BRATOV MINORITOV

Št. 0537/2025

Rim, 1. junij 2025

Bratom kapitularem in vsem bratom reda

Dragi bratje, kot dobro vemo, se 203. redni generalni kapitelj našega reda (1.–21. junij 2025) obhaja v posebnem kontekstu praznovanja osmega stoletja (2023 – potrditev Pravila in božič v Grecciu; 2024 – dar stigem; 2025 – sestava Sončne pesmi; 2026 – velikonočno praznovanje sv. Frančiška Asiškega), jubilejnega leta Cerkve (2025), ki ga je razglasil papež Frančišek, ter spomina na 1700 let nicejskega ekumenskega koncila, ki je potrdil veroizpoved (Credo), ki jo še danes izpovedujemo.

Temu seznamu želimo dodati še eno pomembno obletnico, ki bo, sem prepričan, pomembna tudi za generalni kapitelj: stoletnico prihoda prvih Frančiškovih bratov na Kitajsko (1925).

Ta poudarek ne izhaja toliko iz same omembe ozemlja, kamor je bila misija usmerjena (Kitajska), niti iz stoletne obletnice, ampak predvsem iz go-

rečnosti in odločnosti, ki sta v tistem času omogočili ta podvig. Če lahko danes to misijo štejemo za mejnik v sodobni zgodovini naše redovne družine, je to predvsem zaradi vere, poguma, pričevanja in celo mučeništva, ki so jih izkazali naši bratje.

Brat Paolo Fiasconaro, direktor misijonskega centra FIMP in avtor spominske knjige Kitajska: misijonsko svitanje manjših bratov konventualcev (1925–2025),¹ se sklicuje na tedanji misijonski klic Cerkve, ki ga je red sprejel: papež Benedikt XV. (apostolsko pismo *Maximum Illud*, 1919) in nato papež Pij XI. (bula ob razglasitvi svetega leta 1925 *Infinita Dei misericordia*) sta spodbujala misijone v Cerkvi. Dva generalna ministra, p. Domenico Tavani in p. Alfonso Orlini, sta se na ta klic odzvala. "General Tavani," piše avtor, "je za spodbujanje bratov k misijonom ustanovil frančiškansko misijonsko vojsko [in] leta 1924 je bilo izglasovano odprtje misijona na Kitajskem z napotitvijo prve skupine osmih bratov (šestih s Sardinije, enega s Sicilije in enega iz Toskane), [ki] so 31. julija 1925 odpotovali iz pristanišča Brindisi in po potovanju, dolgem tri mesece in deset dni, prispeli v mesto Hingan v regiji Shensi (Shaanxi) na Kitajskem." Med temi pogumnimi možmi posebej izstopa msgr. Giovanni Soggiu OFMConv, usta-

novitelj in prvi apostolski prefekt tega misijona, ki je bil umorjen med opravljanjem svojega misijonskega poslanstva.²

Ni nepomembno spomniti, da se klic Cerkve in reda k odpiranju meja proti novim obzorjem ni uresničil samo na kitajskih tleh. Prav tako pomembne so bile druge misijonske odprave, ki so jih nekatere province sprejele v začetku 20. stoletja, kot na primer misijon na Japonsko (1930), ki ga je vodil sveti Maksimilijan M. Kolbe z brati, ter misijon v Zambijo (1931) s častitljivim božjim služabnikom p. Francescom Costantinom Mazzierijem in mnogimi drugimi sobrati iz različnih jurisdikcij reda.

Radodarnost do misijonov *ad gentes* v našem redu je ostala živa skozi vse 20. stoletje in vse do začetka leta 2000. Različne province so odprle nove misijone, ki so danes postali pravo in konkretno življenjsko gibanje reda. Želim se zahvaliti provincam, ki še vedno spodbujajo, ohranjajo in oživljajo te misijone.

Danes, sto let kasneje, je papež Frančišek, ki je nedavno umrl, z bulo *Spes non confundit* razglasil sedanji jubilej, v katerem izraža, da "naj bo pričevanje verujočih v svetu kvas pristnega upanja, oznanilo novih nebes in nove zemlje" (prim. 2 Pt 3,13).

Novoizvoljeni papež Leon XIV. je v enem svojih prvih govorov³ ponovno opozoril na vsebine apostolske spodbude *Evangelii Gaudium* in med izbranimi temami poudaril potrebo po misijonski prenovi celotne krščanske skupnosti.

Tako kot je bilo leta 1925 treba odgovoriti na misijonski klic z nujnostjo in radodarnostjo, nas danes znamenja časov spodbujajo, da ne podcenjujemo razločevanja, formacije in zavzetosti za misijonsko življenje. Ta stoletnica nas vabi, da očistimo in napolnimo z duhom ter energijo že obstoječe mi-

sijone in preučimo možnosti za nove. Vabim vse brate, ves red, naj misijonski zagon zasije kot pred sto leti.

Eno izmed znamenj časov je različna stopnja živosti v posameznih Cerkvah in verska občutljivost narodov. Medtem ko se mnoge države z dolgo katoliško tradicijo oddaljujejo od vere, v drugih krajih nestrpno pričakujejo prisotnost pastirjev, redovnikov ali evangelizatorjev.

Če se zatekamo v udobje znanega, tvegamo evangeljsko opustitev, ne samo v starem svetu, ampak tudi v novem, povsod, kjer nas misijonska nemotiviranost ali iskanje varnosti vodi v pomanjkanje radodarnosti.

Hvala Bogu za častivredne protiprimere – brate in province, ki darujejo svoje življenje za oznanjevanje Kristusa in za pastirstvo ljudstva, ki potrebuje Boga, dostojanstvo in verno prisotnost.

Bratje, obhajanje vseh teh obletnic naj bo za nas priložnost, da okrepimo svojo vero, potrdimo svoj poklic in svetu ponudimo prenovljen frančiškovski pogled, prežet s preroško, misijonsko popotnostjo. Tako bodi!

Fra Carlos A. Trovarelli,
generalni minister

[1] FIASCONARO, brat Paolo, Kitajska – misijonska zarja minoritov. Stoletnica odprtja misijona (1925–2025). Anatomska kopija knjige p. Matteo LUO OFMConv (1975). Intervju s p. Paolo LIU, OFMConv (2025), Rim 2025. Minoritski misijonski center FIMP.

[2] SIMBULA, brat Giuseppe, Msgr. Giovanni SOGGIU, 1883–1930, misijonar in mučenec na Kitajskem, Minoritska knjižnica Sardinije, Oristano, 2005 (= Učitelji in Priče 2).

[3] NJEGOVA SVETOST PAPEŽ LEON XIV., Nagovor kardinalskemu zboru, sobota, 10. maj 2025.

Frančiškovska konferenca generalnih ministrov

Prot. št. 23/2025

Rim, 22. april 2025

Pismo generalnih ministrov frančiškove družine
V spomin na svetega očeta, papeža Frančiška

Dragi bratje in sestre,
mir in dobro vsem bratom in sestram Frančiškove družine!

S srcem, polnim hvaležnosti, a tudi globoke bolečine, želimo mi, generalni ministri Frančiškove družine, z vami deliti naše slovo od »gospoda papeža«¹ Frančiška, ki ga je Gospod poklical k sebi v velikonočni luči.

V trenutku, ko nas je naš ljubljeni papež Frančišek zapustil, čutimo nujno, da razmislimo o globokem pomenu, ki ga je imel za nas, sinove in hčere sv. Frančiška Asiškega. Ni bilo naključje, da si je Jorge Mario Bergoglio izbral ime ubožca iz Assisija za svoje papeštvo: ta izbira je že od začetka razkrivala življenjski in misijonski program, ki mu je ostal zvest do konca svojih dni.

Papež, ki je utelešal Frančiškovo karizmo

Papež Frančišek je na pomenljiv način živel duha našega serafinskega očeta. Kako ne bi pomnili njegovih besed, izrečenih med obiskom v Assisiju 4. oktobra 2013: »S tega kraja miru, kjer se je rodil in živel sveti Frančišek, ponavljam z močjo in krotkostjo ljubezni: spoštujmo stvarstvo, ne bodimo orodje uničenja! Spoštujmo vsakega človeka: naj se končajo oboroženi spopadi, ki krvavijo naš planet, naj orožje utihne in naj sovraštvo povsod prepusti prostor ljubezni, žalitev odpuščanju in nesoglasja edinosti.«

Kristus v središču, ljubezen do Cerkve, prednost molitve, slog evangeljske preprostosti, bližina ubogim in zadnjim, skrb za naš skupni dom, prizadevanje za spravo, mir in dialog – ti stebri frančiškove karizme so vodili njegovo papeško službo.

Univerzalno bratstvo

S posebnim ganjenjem se spominjamo njegovega

sporočila Frančiškovi družini 8. maja 2021, ob stoletnici revije »Sveti Frančišek, zavetnik Italije«, ko nas je spodbujal: »Nadaljujte z zanosom, navdihnjeni z likom ubožca iz Assisija, ki je znal živeti bistvenost v povezavi z usmiljenjem do vseh, zlasti do najbolj ubogih in zapuščenih. Prizadevajte si, da boste vrednote frančiškove karizme uresničevali v vsakdanjem življenju, in ostanite pozorni na 'znake časov'«.«

Njegova enciklika *Fratelli tutti*, navdahnjena prav z našim serafinskim očetom, bo ostala eden najmočnejših pozivov k univerzalnemu bratstvu našega časa – vabilo, da se prepoznamo kot bratje in sestre v svetu, raztrganem zaradi delitev in konfliktov.

Papež Frančišek je to oznanilo podkrepil z močjo svojega glasu, ki je pozival k odgovornosti do bližnjega, še posebej do migrantov, beguncev, žrtev nasilja in vojn, brezdomcev, zapornikov – tistih številnih »nevidnih«² v naših mestih.

S svojimi dejanji in besedami se je predstavil kot pravi brat, ki je vse vabil, naj v družbi, ki pogosto zasleduje le dobiček, ne spregledajo otrok, ostarelih in izključenih. Močno je poudaril tudi vrednost žensk, s čimer je prispeval k oblikovanju konkretnega in bogatega bratstva, ki odraža obraze vseh nas.

Njegov klic k skupni hoji v krščanski skupnosti je Cerkvi dal bratski obraz, srečevanju z drugimi kulturami in religijami pa dihal upanja.

Skrb za stvarstvo

Kako bi pozabili na spodbudo, ki jo je papež

Frančišek dal skrbi za naš skupni dom z encikliko *Laudato Si'*, ki je globoko zakoreninjena v frančiškovski duhovnosti? Lepo se ga je spominjati prav med praznovanjem 800. obletnice Hvalnice stvarstva.

Eni od naših družin je 4. novembra 2020 dejal: »Sveti Frančišek nas vabi, naj stvarstvo zremo z očmi začudenja in hvaležnosti, ne z držo požrešneža, ki vse izkorišča in ničesar ne spoštuje. Ubožec naj vas nauči, kako vzpostavljati sočutje z vsemi, postaviti svojo ustvarjalnost v službo zadnjim ter živeti zdravo napetost do resnice in pravičnosti skupaj z notranjim mirom.«

Resničnost, kjer je vse medsebojno povezano in kjer je Bog v središču stvarstva in bitij, presega vsakršen ekologizem in še vedno čaka, da bo v polnosti uresničena v osebni in družbeni življenju.

Cerkev ubogih in za uboge

Že od začetka papeštva si je papež Frančišek želel »Cerkve ubogih za uboge«, po zgledu sv. Frančiška, ki se je poročil z gospo Uboštvom. V enem svojih zadnjih srečanj s Frančiškovi, 17. junija 2023, ob osemstoletnici Pravila sv. Frančiška, nam je dejal: »Uboštvo ni sociološka teorija ali modna muha, temveč je hoja za Jezusom po poti ponižnosti in odpovedi. Gre za konkretno ljubezen, ki postane služenje in dar. Spodbujam vas, dragi bratje in sestre, da vedno ostanete veseli pričevalci tega evangeljskega uboštva, ki ga je sveti Frančišek živel, ko se je slekel vsega, da bi hodil za Gospodom.«

Zdi se nam, da je to sporočilo z leti njegove papeške službe vedno bolj raslo in nas nenehno vračalo k bistvenemu. V vsem tem prepoznavamo tudi zrel sad drugega vatikanskega koncila, iz katerega ni črpal le navdih, temveč mu je dal tudi glas in podobo.

Vabilo k nadaljevanju po Frančiškovi poti

Medtem ko žalujemo ob njegovi smrti, sprejmimo njegovo duhovno dediščino kot dragocen zaklad, ki ga je treba varovati in plemeniti. Najboljši na-

čin za počastitev spomina na papeža Frančiška je, da z obnovljeno zavezanostjo živimo karizmo našega svetega očeta Frančiška – oznanjamo evangelij z življenjem pred besedami, si prizadevamo biti orodje miru v razdeljenem svetu in živimo univerzalno bratstvo z vsemi stvarmi.

Tako nas je učil in prosil: »In vse to, dragi bratje in sestre, ste poklicani živeti v bratstvu, v zavešti, da ste del velike Frančiškove družine. V tem smislu vas spominjam na Frančiškovo željo, da bi vsa družina ostala združena, ob spoštovanju razlikosti in avtonomije posameznih delov in vsakega člana. A vedno v medsebojni živi povezanosti, da bi skupaj sanjali o svetu, kjer bi se vsi čutili bratje in si skupaj prizadevali, da bi ga uresničili (prim. *Fratelli tutti*, 8): moški in ženske, ki se borijo za pravičnost, ki si prizadevajo za celostno ekologijo, sodelujejo pri misijonskih projektih in postajajo ustvarjalci miru ter priče blagov.«

Vabimo vse brate in sestre Frančiškove družine, da molimo za dušo blagoslovljenega papeža Frančiška, naj ga Gospod sprejme v svoje kraljestvo luči in miru, kjer bo lahko končno zrl obličje Tistega, ki mu je z ljubeznijo služil na zemlji.

*»Hvaljen, moj Gospod,
za sestro našo, telesno smrt,
pred katero nihče živ ne more uiti.«*

Z bratsko naklonjenostjo, v edinosti, ki nas vse združuje v Kristusu,
vaši generalni ministri in predsednica:

Fra Massimo Fusarelli OFM,
generalni minister

Fra Carlos Alberto Trovarelli OFMConv,
generalni minister

Fra Roberto Genuin OFMCap,
generalni minister

Tibor Kauser OFS,
generalni minister

Sr. Francés Marie Duncan OSF,
predsednica IFC-TOR

Letno srečanje slovenske in hrvaške province

Tradicionalno letno srečanje bratov slovenske in hrvaške province je potekalo v sredo, 30. aprila 2025, v minoritskem samostanu sv. Antona Padovanskega v Sisku.

Na srečanju je sodelovalo približno trideset bratov iz obeh provinc pod vodstvom provincialnih ministrov p. Miljenka Hontića ter p. Milana Kosa. Program srečanja se je začel s pozdravom gostitelja p. Ivana Bradarića, gvardijana samostana sv. Antona Padovanskega v Sisku. Nato sta prisotne brate pozdravila provincialni minister hrvaške province sv. Hieronima p. Miljenko Hontić in provincialni minister slovenske province sv. Jožefa p. Milan Kos. Sledila je molitev dnevne molitvene ure.

Priložnostno predavanje z naslovom »Zgodovina in čas v teološki misli sv. Bonaventure« je imel p. Milan Gelo.

Somaševanje v župnijski cerkvi sv. Jožefa je vodil provincialni minister p. Miljenko Hontić, ki nas je ob tej priložnosti lepo nagovoril.

Srečanje smo nadaljevali in tudi končali pri bratski mizi, kjer je bila priložnost ne samo za uživanje hrane, ampak za bratske pogovore in obujanje spominov iz preteklosti ter izmenjavo informacij o dogodkih v provincah.

p. M. K.

Letno srečanje CEF-A

Minoritski samostan Maria Eck,
22.–25. april 2025

Srečanja so se udeležili naslednji bratje:

p. Igor Salmič, generalni asistent CEF-a,
p. Milan Kos, provincialni minister Slovenije,
predsednik CEF-a,
p. Miljenko Hontić, provincialni minister Hrvaške,
podpredsednik,
p. Andreas Murk, provincialni minister Nemčije,
tajnik,
p. Bernhard Lang, prov. kustos Avstrije in Švice,
p. Adam Salomon, delegat varšavske province v Nemčiji,
p. Grzegorz Chmielewski, predstavnik delegata
gdanske province v Nemčiji,
br. Mateusz Micek, delegat krakovske province v Nemčiji,
br. Ioan Lupu, delegat romunske province v Nemčiji.

1. Pozdravni nagovor

P. Milan je vse prisotne pristrčno pozdravil, še posebej br. Ioana Lupuja, novega delegata novoustavljene romunske delegature v Nemčiji. Podal je kratek pregled dnevnega reda in predvidenih točk za razpravo.

P. Andreas je opravičil kardinala Marxa zaradi smrti papeža Frančiška, ker je odpovedal predhodno potrjeno udeležbo na skupnih večernicah.

2. Zapisnik

Zapisnik prejšnjega srečanja (Dunaj, april 2024) je bil soglasno potrjen, brez pripomb ali sprememb.

3. Sprememba statuta CEF-a

Statut Srednjeevropske federacije (CEF) je bil dopolnjen. V točki 2 se zdaj uradno dodajajo: Provincijska delegatura Švedske in Provincijska delegatura Romunije.

Prenovljeno besedilo določa, da CEF sestavljajo province Nemčije, Hrvaške, Slovenije, prov. kustodija Avstrije in Švice, delegatura Nizozemske ter delegature gdanske province, krakovske province, varšavske province in romunske (v Nemčiji), delegatura Švedske in misijon na Danskem.

4. Poročila iz jurisdikcij

Podana so bila kratka poročila iz posameznih jurisdikcij.

Predstavnika Švedske in Nizozemske sta bila odsotna, zato sta poslala pisno poročilo.

5. Informacije iz generalne kurije

P. Igor je podrobno predstavil razmere v redu po vsem svetu:

Red ima trenutno 3.724 članov in 60 novincev. Letno umre približno 50–60 bratov.

Pripravlja se nov Album Generale s kratko zgodovino reda.

P. Giuseppe Park je novi asistent za FAMC.

Poudarjena so bila srečanja in reorganizacije v Italiji (združevanje provinc), težave v Južni Ameriki in uspehi v Afriki in Aziji (veliko poklicev).

Posebej je izpostavil Seraphicum v Rimu: drugo nadstropje je prenovljeno in pripravljeno za generalni kapitelj.

6. Priprave na generalni kapitelj

P. Igor je predstavil Instrumentum Laboris, ki ga je prejel vsak član generalnega kapitlja. Pojasnil je njegovo sestavo in poudaril pomembne vsebine: pravna vprašanja, poudarek na karizmi našega reda, razprava o federacijah, finančne zadeve, mednarodno sodelovanje ...

Med razpravo je bila posebej izpostavljena tema socialne varnosti bratov, ki delujejo v Nemčiji. Poudarjena je bila nujnost pravilnega zavarovanja za primer bolezni in pokojnine.

7. Razprava o poročilu generalnega ministra

Pogovarjali smo se o vsebini poročila, pri čemer smo izpostavili: pomen karizme reda, pomen človeške zrelosti bratov, vlogo psiholoških ocen kandidatov v času formacije.

Sledila je še razprava o pomenu federacij v prihodnje, možnostih discipliniranja bratov, iskrenem soočanju z realnostjo znotraj reda.

Govorili smo tudi o finančni podpori projektov drugih provinc. Priporočila se, da se vse prošnje najprej uskladijo z generalno kurijo.

8. Načrtovanje naslednjih srečanj in druga vprašanja

Srečanje CEF-a 2026 bo v Gdanskem od 7. do 10. aprila 2026 (organizatorja: Švedska/Gdansk).

Srečanje CEF-a 2027 bo na Hrvaškem (predvidoma Zagreb) od 30. marca do 2. aprila 2027.

Liturgična knjižica za srečanje bo prenovljena. Mlajši bratje bodo pripravili osnutek, ki ga bo nato pregledal p. Andreas Murk. Ohranjena bo obstoječa struktura; dodane bodo pesmi v različnih jezikih.

Finance:

Hkrati je potekalo srečanje ponovincev iz Hrvaške ter štirih iz Seraphicuma.

P. Michael Lasky je vodil srečanje ponovincev, in sicer na temo Sončna pesem ob 800-letnici njegovega nastanka. Za potne stroške štirih juniorjev iz Seraphicuma je poskrbela naša federacija.

Zaključek:

P. Milan se je zahvalil vsem prisotnim, še posebej gostitelju p. Andreasu ter romunskim bratom za pripravo prijetnega večera, pa tudi p. Igorju za njegovo dragoceno prisotnost in podporo/pomoč posameznim jurisdikcijam.

p. Milan Kos

OBVESTILA

Bratski dan

Tako bom živel, delal in oznanjal, da bom z besedo in zgledom ter pesmijo »slikal Sončno pesem« Bogu v čast, bratom v veselje in ljudem v blagor.

Te misli so vzete iz štiriletnega programa province za letošnje leto. In prav v smislu tega vabljeni vsi bratje na bratski dan, ki bo 30. junija 2025 na Ptuju.

Praznik apostolov Petra in Pavla

29. junija 2025 ob 10. uri bodo v minoritski cerkvi sv. Petra in Pavla na Ptuju praznovali zlate mašniške jubileje: p. Jože Lampret, p. Ernest Benko in p. Janez Kurbus.

**Vabilo na narodno srečanje OFS – romanje na Svete Višarje
25. junij 2025 – Svete Višarje, Trbiž**

Dragi bratje in sestre.

Prisrčno vabljeni na **narodno srečanje Frančiškovega svetnega reda (OFS)** z naslovom **HVALJEN BODI, MOJ GOSPOD**, ki bo letos v obliki romanja na **Svete Višarje**.

Skupaj bomo doživeli dan molitve, druženja, povezovanja in občudovanja naravne lepote v čudovitem gorskem okolju.

Program srečanja:

- ☐ **10:00** – Prihod na Sv. Višarje, okrepčilo (priporočamo, da imate s seboj pijačo in prigrizek; možno bo tudi kaj kupiti).
 - ☐ **11:00** – Predstavitve Višarij in bratstev iz Italije in Avstrije.
 - ☐ **12:00** – **Sveta maša**, ki jo bo daroval **nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore**.
 - Pri sveti maši bodo sodelovali provincialni ministri minoritov, frančiškanov in kapucinov s sobrati.
 - ☐ **13:00** – **Hvalnica stvarstva**:
 - gosta **Tone Kuntner** in **Boris Kham**,
 - igra mladina.
 - ☐ **14:00** – Topla malica (na žlico).
 - ☐ **15:00** – Družabni del: sprehod, delavnice in druženje z mladino.
- Vabljeni tudi vsi ostali Frančiškovi redovi in prijatelji OFS.

Se vidimo. Mir in dobro!

Narodni svet Frančiškovega svetnega reda,
podpredsednik Jožef Kozel s predsednico Fani Pečar in drugimi člani narodnega sveta

IZ NAŠIH SAMOSTANOV

Minoritski samostan sv. Petra in Pavla

Spoštovani bratje!

Povrnili se je čas, da vam spet nanizam nekaj zanimivih utrinkov iz našega samostana. Bilo je mnogo pastoralnih in kulturnih dogodkov, ki so popestrili življenje v našem samostanu.

V nedeljo, 9. marca, je bila po prvi sveti maši na minoritskem hodniku pri samostanu otvoritev razstave z naslovom "Lepota stvarstva", ki so jo skupaj z g. Ubaldom Trnkoczyjem pripravili ob 800-letnici Frančiškove Hvalnice stvarstva.

V soboto, 15. marca, pa je potekalo svetoletno romanje dekanij Ptuj, Velika nedelja in Zavrč. Romanje se je začelo pri baziliki Matere usmiljenja, nato so se podali proti stolnici, kjer se je obhajala sveta maša.

Od 15. do 18. marca je potekala generalna vizitacija naše province, generalne ekonomije in finance, ki sta jo opravila generalni eksaktor p. Leszek Kuczkamin in generalni asistent p. Igor Salmič.

V sredo, 19. marca, smo obhajali praznik sv. Jožefa, Jezusovega rednika in zavetnika naše minoritske province. Nato smo se udeležili godovanja na Vidmu pri Ptuj, kjer sta praznovala p. Benjamin in br. Jože Stroj. Provincialni minister p. Milan

Kos je v govoru poudaril in se zahvalil za njuno požrtvovalno delo v pastoralni na župnijah in samostanih.

V sredo, 26. marca, je bil 15. gala koncert učencev ZGS pod vodstvom mentorjev v refektoriju našega samostana. 29. marca pa je potekala 21. revija mladih slovenskih orglavcev v naši minoritski cerkvi sv. Petra in Pavla na Ptuj. Nastopa se je udeležilo kar veliko mladih ustvarjalcev iz Slovenije.

Na 4. postno nedeljo, 30. marca, smo imeli križev pot po Ptuj, v katerega so bile vključene vse

tri župnije. Ob 16. uri smo se zbrali v cerkvi sv. Jurija in se podali po ptujskih ulicah, nakar se je križev pot zaključil v minoritskem samostanu.

V soboto, 5. aprila, je bil koncert z naslovom Molitev – Pregarja. Vokalna glasba za čas tišine, Mozart, Back Pergalsi, Favre' z različnimi nastopajočimi. Za uvod v koncert pa so p. Janko Gašparič, p. Danilo Holc in p. Andrej Feguš zapeli

Salve Regina in Stabat Mater dolorosa.

Društvo vinogradnikov in sadjarjev Haloze je 5. aprila priredilo 34. ocenjevanje vin. Zbiranje vzorcev je potekalo 21. in 22. marca, ocenjevanje 27. marca, podelitev plaket pa je bila 11. aprila 2025. Na cvetno nedeljo, 13. aprila, smo na samostanskem dvorišču opravili slovesen blagoslov oljčnih vejic in presmecev, nato pa smo se v slovesnem sprevodu preselili v cerkev k darovanju svete maše. V torek, 15. aprila, pa je bil zaključek sedemtedenskega seminarja nove evangelizacije, ki ga je vodil p. Mio Kekić. Spregovoril je na temo: Verjemi v Svetega Duha. Poudaril je, kakšno veliko moč

imata Božja milost in usmiljenje, če imamo vero. Po seminarju je molil nad posamezniki.

Vstajenska procesija, ki je bila 20. aprila ob 6:30, je potekala do Mestnega trga, kjer smo se srečali s proštjsko procesijo, nato pa smo se vrnili v cerkev, kjer smo nadaljevali slovesno sveto mašo.

V torek, 22. aprila, na predvečer praznika župnijskega in ptujskega zavetnika sv. Jurija, smo ob 19. uri v proštjski cerkvi obhajali slovesno sveto mašo, ki jo je ob somaševanju domačih duhovnikov daroval mariborski nadškof metropolit msgr. Alojz Cvikl. Zbor sv. Viktorina je pripravil skupaj s cerkvenima zboroma Magnifikat in Utrinek ter s simfoničnim orkestrom (z učenci ZGŠ v samostanu sv. Petra in Pavla z učitelji in drugimi gosti) mašo Jakoba de Haana Missa Katharina ter izbor velikonočnih pesmi.

Na belo nedeljo, 27. aprila, smo v naši župniji obhajali 19. obletnico blagoslova in postavitve kipa medžugorske Marije, Kraljice miru, v Marijini kapeli. Ob 18. uri je bila molitvena ura k Božjemu usmiljenju, sledila je zahvalna sveta maša in nato procesija z lučkami s podobo Usmiljenega Jezusa in kipom Kraljice miru. V tem času, ko je tako močno ogrožen nas osebni in svetovni mir, se z vsem zaupanjem zatekajmo k naši Materi, Kraljici miru.

Blagoslov obnovljene Marijine – Loretske kapele, v kateri kraljuje Kraljica miru in jo je umetnica ga. Vera Lepej Turnšek ozaljšala s podobami serafinskega rožnega venca in reliefi Frančiškovih obletnic, je bil na nedeljo Dobrega pastirja, 11. maja, ob 19. uri. Blagoslov je opravil nadškof msgr. Alojz Cvikl. Po blagoslovu pa smo se še nekoliko zadržali v praznovanju na samostanskem dvorišču. 30. aprila pa smo se udeležili srečanja s hrvaško provinco v Sisku. Prisluhnili smo predavanju p. Milana Gela o tem, kaj nam govorijo teološke misli sv. Bonaventura.

V petek, 2. maja, je Center za duhovne poklice nadškofije Maribor pripravil 8. peš romanje na Ptujsko Goro, s prošnjo za dobre družine in nove duhovne poklice. S Ptuja smo krenili ob 10:15. Posebej so bili povabljeni mladi, družine, molivci za duhovne poklice, birmanci, starši in botri.

V soboto, 3. maja, je bilo v naši cerkvi sv. Petra in Pavla praznovanje sv. birmе. Sveto birmo je prejelo 58 otrok, od tega 7 iz prošnje, 20 iz ožbalske fare in 31 birmancev iz župnije sv. Petra in Pavla. Birmoval je mariborski kancler Janez Lesnika.

V petek, 9. maja, ob 19:30 smo bili povabljeni v refektorij, na večer duhovne umiritve, v svet navdihujočih nagovorov in slavlne glasbe z naslovom Duh gospoda je nad menoj, ki ga je pripravil komorni zbor KOR pod vodstvom Daniela Tementa.

V dneh od 16. do 18. maja 2025 je v našem samostanu potekal 36. festival Dobrote slovenskih kmetij; zaključek je bil v nedeljo z zahvalno mašo, ki jo je opravil prov. minister p. Milan Kos.

V sredo, 21. maja, pa smo se odločili za dan puščave, ki smo ga opravili na Sv. Janžu. Meditirali in premlevali smo Pismo celotnemu redu sv. Frančiška. Po premišljevanju pa smo se preselili na Ptujsko Goro, kjer je provincial p. Milan Kos blagoslovil novo dvigalo v samostanu. Po uvodnem nagovoru p. Tonija Brinjavca in po blagoslovu smo imeli skupno kosilo.

V petek, 23. maja, ob 20. uri je v refektoriju našega samostana potekalo dekanijsko srečanje za-

konskih skupin dekanij Ptuj in Zavrč.

V nedeljo, 25. maja, ob 10. uri smo v naši župniji obhajali praznik 1. svetega obhajila. Nanj se je pripravilo 18 otrok in njihovih družin. Pri maši je prepeval otroški zbor naše glasbene šole, ki deluje v samostanu.

Frančiškova konferenca Slovenije je vse, ki živimo karizmo sv. Frančiška, povabila na študijski dan, ki je bil v soboto, 5. aprila, pri bratih kapucinih v Ljubljani. Tema je bila Frančiškov transitus – v pričakovanju jubilejnega leta Frančiškove smrti. Program se je začel ob 10:00 s sveto mašo, po kateri je sledilo predavanje p. Danila Holca, pričevanje br. Dominika Papeža in sestre Valentine Ščuka, nato je sledil pogovor po manjših skupinah z zaključkom s kosilom, ki je bil ob 13. uri.

Od 1. do 5. junija smo imeli v samostanu sv. Frančiška Asiškega v Piranu teden trajne vzgoje za mlajše brate. Prvi dan dopoldne smo premišljevali o Generalnih statutih, nato smo to temo podelili na plenumu. V popoldanskem času pa nam je p. Anton Borovnjak predaval o zakramentih uvajanja v krščanstvo, drugi dan pa je imel predavanje o sv. spovedi. Prav tako pa smo predelali naše provincialne statute. V prostem času pa smo šli v puščavo – v osebno poglobljanje, molitev, sprehod ali pa kopanje. Zadnji dan pa smo imeli pogovor o viziji province, o videnju naše province med starimi in mladimi.

Naj zaključim z zaupanjem, da sem glavne in pomembne dogodke zabeležil in s tem prikazal vse, kar se je dogajalo v pastoralnem in kulturnem življenju našega minoritskega samostana sv. Petra in Pavla.

Vsem želim mir in dobro,

br. Franc

Dornava

Velikonočne praznike smo preživeli nadvse slovesno. Zdi se, da je bil obisk obredov letos boljši kakor lani. Na samo veliko noč, ki jo obhajamo v Dornavi že ob šesti uri zjutraj, je bilo za procesijo po vasi vse pripravljeno. V zvoniku so bili pritrkovalci, spodaj pa pevci in pihalna godba ter ostalo ljudstvo, ki se je zbralo k vstajenjski procesiji. Procesija ima ustaljeno pot, ki pelje po stranski poti mimo občine in nazaj v cerkev.

Procesijo zaključimo s slovesnim blagoslovom in zahvalno pesmijo v cerkvi. Potem sledi slovesna sv. maša, po njej pa velikonočni zajtrk v okviru družine. Jaz se vedno udeležim zajtrka v kloštru, saj je druga sv. maša v Dornavi šele ob 10. uri.

Med pomembnejšimi dogodki naj omenim prvo sv. obhajilo, ki smo ga imeli 18. maja 2025 ob 10. uri. Bilo je 21 prvoobhajancev. Po maši smo se zbrali na skupni agape pred cerkvijo. Starši prvoobhajancev pripravijo sladke dobrote in pijačo, ki jo ponudijo vsem vernikom.

Pred nekaj dnevi smo v lastni izvedbi z verniki uredili drenažo okrog cerkve. Morali bi končati tudi z beljenjem cerkve, pa se je zataknilo in čakamo na novi termin. Med večjimi dogodki, ki se bodo zgodili v naši župniji, naj omenim srečanje dveh dekanijskih Karitas. To bo 10. junija 2025 ob 19. uri zvečer. Domači župnik pripravi premišljevanje in ponudi tudi kaj za pod zob. V okviru župnije potekajo razna srečanja na različnih ravneh. Z veroukom smo za letos končali na binkoštni praznik in se tako pripravljamo na zaslužene počitnice (dopust). Verniki župnije Dornava so me za 75. obletnico rojstva presenetili s kolesom Pony, da se bom lahko do cerkve odpeljal z njim, kadar se mi bo mudilo k obredom. Predaja kolesa je bila po sv. maši na sam rojstni dan (28. maja 2025) ob veliki udeležbi vernikov. Seveda sem se pristrčno zahvalil za prekrasno »prevozno« darilo. Želim vam vesele počitnice in vse lepo v teh poletnih mesecih.

p. Slavko Stermšek, žpk

Minoritski samostan sv. Frančiška

Pravo poletno vzdušje je v Piranu. Temperature so se dvignile, morje ime krepko čez 20 stopinj, ljudi, predvsem turistov, je vedno več ... To je čutiti tudi pri udeležbi na naši tridnevnici pred praznikom sv. Antona Padovanskega, ki jo slovesno obhajamo po jutranji in večerni sv. maši – pridigamo, blagoslovljamo z Antonovimi relikvijami, pojemo in se veselimo praznika sv. Antona, na katerem bo z nami upokojeni škof Jurij. Verniki na ta praznik radi pridejo od blizu in daleč. Sv. Anton je res velik priprošnjik – velika je moč njegove pomoči – to je gotovo že vsakdo kdaj doživel in izkusil.

V našem samostanu smo po dolгих letih na začetku junija izkusili in doživljali teden permanentne vzgoje za mlajše brate. Srečanja se je udeležilo 10 bratov, ki so ob Generalnih in Provincialnih statutih ter predavanjih p. Tončka Borovnjaka poglobljali svojo karizmo, ob skupnih poglobljenih pogovorih pa

širili in utemeljevali svoje duhovne poglede – tudi na prihodnost province.

Prav glede duhovnega dogajanja se v letu Frančiškove Sončne pesmi trudimo, da bi v našem samostanu jasneje slišali njene melodije. Tako smo v samostanu gostili – p. Janez pa je vodil – dva duhovna vikenda na temo Frančiškove Sončne pesmi in še duhovne vaje za OFS Slovenije in mali Assisi na isto temo. Zvrstilo se je tudi kar nekaj zakonskih in drugih skupin s svojim duhovnim programom, vse glasneje pa trkajo na vrata in tudi že prihajajo razne počitniške skupinice, družine z otroki, redovnice, posamezniki ... V poletnem času bo na našem križnem hodniku tudi kar precej vrhunskih koncertov v okviru Piranskih glasbenih večerov, Festivala Tartini, italijanske skupnosti in drugih. Veseli smo, da je letos dovoz do samostana urejen in je mogoče parkirati na našem dvorišču, kar nam in našim gostom močno olajša življenje in delo. Nekateri znajo to zelo ceniti, drugim, ki nimajo izkušnje parkiranja na javnih parkiriščih v Piranu (20 € na dan), pa je čisto vseeno in se vedno

Tabor slepih in slabovidnih pod okriljem Karitas

znova samo čudijo ... No, tudi mi se nemalokrat čudimo, ko prihajajo predračuni za različne večje ali manjše nujne projekte, vzdrževalna dela in izboljšave na samostanskem kompleksu, ki so namenjene predvsem gostom. Ko pridete, vas bo že čakala nova hladilnica, namenjena nam in skupinam (na starem

ima v Strunjanu vsako nedeljo kak zaključek – za birmance, pa za veroukarje ... Zaključuje pa tudi priprave (pridigo) za zlato mašo p. Ernesta pri Sv. Rupertu. Tudi letošnje šmarnice in marijansko pobožnost smo lepo obhajali pri Marijinem oltarju. Piranska posebnost in lepa navada pa je, da šmarničarji zadnji dan, ko je mašni namen za žive in pokojne šmarničarje, pri darovanju na oltar prinesejo kuverto, v kateri je dar za sv. mašo in tudi dar za patre.

Vsekakor se bratje v samostanu po svojih močeh trudimo, da bi bil naš samostan s prekrasno cerkvijo, križnim hodnikom in vsem drugim, kar lahko pokažemo in ponudimo, kljub mestnemu vrvežu kakor samotni kraj, kjer je mogoče zaslutiti blagodejnost Jezusovih besed: Pojdite na samotni kraj in si nekoliko odpočijte. Bratje iz Pirana vsem bralcem in bralkam želimo, da bi v letošnjem poletju zares vzeli to Jezusovo naročilo in ga uresničili.

p. Janez Š.

mestu), kajti dosedanja je popolnoma dotrajana, ne dosega higienskih standardov, je že večkrat odpovedala in potroši vse preveč elektrike. Tako bo kuhar (p. Vito) še z večjim veseljem vrtel kuhalnico, ekonom p. Franc pa nabavljal sveže stvari, ki bodo v novi hladilnici lahko obstale dalj časa.

Seveda smo tudi pastoralno aktivni, in to predvsem z nudenjem pomoči domači piranski župniji, pa tudi sosednjim (sv. maše, pridige, pogrebi). P. Roman

Minoritski samostan sv. Vida

Dragi sobratje, na Vidmu pri Ptujju se veselimo vsakega novega dne. Veliko stvari se je dogajalo. Prva obhajila, birma, blagoslovi traktorjev, motorjev, koncerti pri Sv. Andražu v Halozah, srečanje dekanijških pevskih zborov ... Intenzivno se pripravljamo na Vidovo nedeljo, Janževo, Sv. Trojico ...

Prvič bo oratorij tudi pri Sv. Andražu, kjer se zbiramo z mladimi vsako soboto. Res je, da bo trajal tri dni, ampak za prvič bo dovolj. Tudi Videm bo imel oratorij proti koncu avgusta, saj so se javile srednješolke, bivše birmanke in redne udeleženske oratorijev, ki bi želele vse prevzeti in izpeljati.

Hvala Bogu za mlade. Pater Vladimir je z veseljem prevzel upravljanje župnije sv. Andraža in veselo deluje in izpolnjuje poslanstvo. Samostan Sv. Trojice v Podlehniku je bil deležen nekaj skupin, za katere je skrbel br. Robi. Dela v samostanu so v teku in bodo počasi zaključena v naslednjih letih. Ne smemo vsega urediti, da bodo še drugi imeli kaj delati.

Skratka, dragi sobratje, pridite na obisk, ker je življenje kratko; bodimo veseli v tem, kar smo in imamo. Želim vam blagoslova na počitnicah in naj nas vse spremlja in vodi sv. Frančišek v miru in dobroti na poti Življenja.

br. Klemen Slapšak

Minoritski samostan Matere Božje

Na Ptujski Gori se pozna, da je sveto leto. Veliko več romarjev je zaznati pri svetih mašah in tudi drugače. P. Andrej se je v predvelikonočnem času odpravil na romanje na Poljsko in se vrnil z nekaterimi artikli, ki so obogatili našo ponudbo spominkov. Na cvetno soboto je lepo vreme privabilo okrog 3.000 motoristov. Nekateri so se povzpeli do bazilike in tam skupaj s p. Tonijem zmolili Očenaš šoferjev. Blagoslov motorjev pa je segel do vseh. V velikem tednu smo imeli kar nekaj spovedovanja drugod in tudi doma. V tem tednu se nam je pridružil p. Anton in seveda smo poskrbeli za večje količine smetana ter našo mačko pripravili na vsakodnevno cartanje. Hvala p. Antonu za vso pomoč in dobro družbo. Obredi velikonočnega tridnevja so minili zelo mirno in lepo. P. Janez je imel vse obrede v Stopercah, ostali pa smo si obrede razdelili kot voditelji. Na veliko noč zjutraj smo prvič ponesli novo procesijsko nebo. So

pa ti obredi zelo izdelali p. Janeza, da si je moral privoščiti dopust, in sicer dve nočitvi v Splošni bolnišnici Ptuj. Hvala Bogu so bili izvidi naposled vsi brez posebnosti. Velikonočna osmina pa je pri-

nesla dolgo pričakovano končno montažo novega samostanskega dvigala. Tako je dvigalo prvič popeljalo brate 25. aprila zvečer. Na belo nedeljo je bil p. Andrej glavni voditelj slovesnosti v Hočah, p. Toni pa je imel popoldne srečanje in predavanje pri Svetem rešnjem telesu v Mariboru.

In že se je začela priprava na birmo. Vsi patri smo po svoje sodelovali pri njej. Na predvečer 1. maja je imel g. nadškof Cvikl skušnjo in sveto mašo. Izpostavil bi, da so prišli vsi starši in botri vseh 13 birmancev. Po maši se je samostanska skupnost zadržala v prijetnem vzdušju z nadškofom in tajnikom. 2. maja je bilo peš romanje na Ptujsko Gori v organizaciji Centra za duhovne poklice. S petih koncev so cel dan hodili in molili romarji in sklenili s sveto mašo ob 16. uri. Maša se je začela z zamikom, ker smo čakali romarje iz smeri Markovci, da so se nam pridružili. Okrog 600 romarjev je dodobra napolnilo baziliko. Prva sobota v maju je postregla s poroko in novim romarskih shodom. 4. maj pa je bil vesel dan za naše birmance. Popoldne pa je bilo romarsko srečanje vseh, ki se zbirajo k molitvi preko spleta. Lepo oblikovana sveta maša, še prej pa molitvena ura in slavljenje pred Najsvetejšim. Maja smo imeli kar veliko po-

grebov. Šmarnice smo prebirali zjutraj za odrasle, zvečer pa za otroke, obakrat smo sklenili z litanijami Matere Božje. 11. maja smo obhajali sveto mašo za gasilce in pri tej sveti maši je prvič pel novi Gorski oktet pod vodstvom našega maestra Petra Gojkoška. Že je bila tukaj priprava na prvo sveto obhajilo, ki ga je letos prejelo osem otrok. Lep odziv otrok, nekoliko slabši s strani staršev. 21. maja smo z brati iz province skupaj blagoslovili novo dvigalo in se zadržali v prijetnem vzdušju ob kosilu. 23. maja je bil p. Toni povabljen na Brezje, kjer je predstavljal romarsko središče mariborske metropolije in tudi zapel na večernem koncertu Mariji v čast. Komaj se je vrnil z Brezja, je že odšel na romanje na Krk, Košljun in Trsat s polnim avtobusom romarjev z ormoškega in mariborskega konca. Bratje smo se 28. maja udeležili pastoralnega dneva province, p. Emil pa je moral zaradi skupine najavljenih romarjev ostati doma. Zadnji dan meseca maja je bilo na Gori srečanje starejših nad 70 let. Otroci so pripravili kulturni program, Magda pa skupaj z ženskami iz Karitasa in Rdečega križa izvrstno kosilo.

1. junija je bilo na Gori zelo lepo srečanje bolnikov s sklenjeno multipleks, ki je privabilo kar lepo število bolnikov iz cele Slovenije. Mlajša dva patra sta se udeležila permanentne vzgoje v Piranu. Starejša dva pa poskrbela za vse potrebno doma – od romarskih skupin do spovedovanja in vodenja svetih maš. 7. junija smo imeli v baziliki prav posebno poroko. Poročil se je nečak našega p. Benjamina. Zakaj je bila

posebna? Ker je nevesta evangeličanske vere in njena sestra evangeličanska duhovnica. Kljub vsemu smo obhajali sveto mašo po katoliškem obredu s sodelovanjem duhovnice. Bilo je zelo lepo, kljub dvojezičnosti. Nevesta prihaja iz Švice in je plem-

nitega rodu. Poleg vsega pa smo imeli celo sveto mašo tolmačko za znakovni jezik. Poročno mašo so obogatili izvrstni šolani pevci ter zbor. Binkošti so zaključili velikonočni čas in v Stopercah smo blagoslovili obnovljeno fasado, nova vrata v cerkvi ter obnovljeno razpelo. Vsi štirje patri smo bili povabljeni na slovesno kosilo. Popoldne pa je p. Toni kot misijonar upanja vodil romarski shod na Brinjevi gori. In že so sledili dnevi posvečenja. V torek, 10. 6., dekanijska rekolekcija na kolesih, ki so nas pod vodstvom p. Andreja odpeljala v slovensko Istro. Ob tem bi se rad zahvalil naši piranski skupnosti za zelo lep in domač sprejem. In dan pozneje še Dies na Prihovi za mariborsko škofijo. Seveda pa že ves junij zavzeto molimo za generalni kapitelj in očitno je goreča molitev popeljala našega p. Igorja tako visoko.

Želimo vam lepe poletne dni in oglasite se kaj na Gori, saj imamo letos spet zlatomašnika, ki bo imel slovesnost 6. julija ob 10. uri na Ptujski Gori.

p. Toni in gorski patri

Minoritski samostan bl. Antona M. Slomška

Spoštovani bratje, lep poznopomladanski pozdrav iz cvetočega Olimja. Vsi veliki prazniki in župnijska praznovanja so že za nami in mnogi patri in bratje že mislijo na prihajajoče počitnice, ki bodo za nekaj dni razbremenile naše pastoralno delo. A preden se to začne uresničevati, pogledjmo, kaj se je dogajalo v teh zadnjih mesecih v našem samostanu.

Praznovanje cvetne nedelje smo začeli na samostanskem dvorišču, prisluhnili smo besedilu evangelija, ki nas je popeljal v čas Jezusovega slovesnega vhoda v Jeruzalem, in potem po blagoslovu butaric, oljk in zelenja v procesiji odšli v cerkev, kjer je bila slovesna sv. maša z branjem Jezusovega pasijona. Vreme nam je bilo naklonjeno: malo sončka in toplo. Na veliki ponedeljek sta k nam prišla lastnik mizarskega podjetja Hočevar in njegov pomočnik, da sta dokončno uredila našo prenovljeno zakristijo, ki je zdaj kot mlada nevesta. Omaram, ki so bile že prej postavljene v zakristiji, sta dodala še steno z obešalniki, dve klopici in ogledalo ter opravila še nekaj drugih izboljšav. Na veliki četrtek smo začeli sveto tridnevje v župnijski cerkvi; prej je bilo bogoslužje ves zimski čas v kapeli romar-

skega doma. Imeli smo tudi obred umivanja nog. P. Martin je umil noge nekaterim članom ŽPS in bodočim birmancem. Veliki petek je bil v znamenju češčenja sv. križa in branja pasijona po apostolu Janezu. Velika sobota, Jezus počiva v grobu in čaka vstajenja. Ljudje so prišli molit k božjemu grobu in počastit Jezusa, ki se je za nas daroval na križu. K blagoslovu so prinašali tudi velikonočna jedila. Vedno imamo na ta dan zgodaj zjutraj blagoslov velikonočnega ognja, nato pa dva blagoslova jedil v cerkvi in enega na podružnici v Selah. Tudi naša gospodinja je pripravila košaro z velikonočnimi dobrotami in jih odnesla k žegnu. Zvečer ob 19. uri je bila velikonočna vigilijska. Najlepše doživetje pa je bilo nedeljsko velikonočno jutro. Zbralo se je zelo lepo število vernikov, ki so prisluhnili trikrat zapeti aleluji in se potem udeležili tudi velikonočne procesije mimo vseh treh kapelic in nazaj v cerkev. Nato je sledila vstajenjska sv. maša in ob deveti uri še druga sv. maša, pri kateri je zelo lepo prepeval

naš otroški pevski zbor. Velik obisk, tako domačih faranov kot tudi romarjev in turistov, pripisujemo tudi čudovitemu sončnemu jutru. Na velikonočni ponedeljek je odšel k svojemu Stvarniku in Odrešeniku sedanji papež, ki si je ob izvolitvi izbral ime Francišek. Bil je papež, ki so ga eni imeli zelo radi, drugi pa ga kritizirali. A njegovo delo bo ocenil zdaj naš nebeški Oče. Naj počiva v miru. Pogreba so se udeležili tudi slovenski politiki, v imenu slovenskih škofov in vernikov pa predsednik Slovenske škofovske konference, škof dr. Andrej Saje.

V teh dneh so nas iz Francije obiskali prijatelji, ki nam vsako leto pripravijo za naš zeliščni vrt nove tablice, ki jih postavimo pred zdravilne rastline z njihovimi imeni in kratkim besedilom, za kaj so najbolj koristne. Besedilo je v slovenskem in latinskem jeziku. Ljudje se ob rastlinah radi ustavijo in preberejo, za kaj so uporabne in zdravilne. Naš zeliščni vrt se razteza pred samostanom in vse do potoka Olimščica. Vsako leto imamo na vrtu

zasajenih več kot 200 zdravilnih rastlin, ki jih med letom skrbno gojimo, pa tudi uporabimo za čaje in tinkture. Predzadnji dan meseca aprila so že zjutraj prišli delavci vrtnarstva Čerin s kombijem in pripeljali nove sadike pelargonij, ki so jih postavili na številna okna v samostanu in tudi na notranjem dvorišču, okrog nadzidka. Da bi bila naša okolica lepa in urejena, je naš župnik Martin Gašparič vzel v roke kosilnico in strokovno ter natančno pokosil vse travnate površine pred samostanom in vse okrog njega. Zdaj smo kot v nebeškem raju, kot radi rečejo naši obiskovalci. Pridne sodelavke in vrtnarica Magda pa že posajajo in urejajo zeliščni vrt, da bodo romarji in turisti tudi letos mogli občudovati to, kar nam je Bog ponudil za zdravje našega telesa in duha. Posebno lepo se je sprehajati med rastlinami pred samostanom. Letos je nadvse lepo uspela materina dušica, zasajena ob sprehajalni poti pred zeliščnim vrtom. Ob skrbni negi našega zeliščnega vrta se ni bati, da bi ljudje, ki pridejo k nam iskat zdravje, tega tudi ne našli. Mesec april nas je letos s svojim lepim vremenom kar malo razvajal in pripeljal v Olimje veliko skupin, tako osnovnošolcev kot srednješolcev. Otroci in odrasli z zanimanjem prisluhnejo enemu izmed nas, ki jim spregovori o

čudoviti in slavni zgodovini našega kraja, našega samostana, cerkve in lekarne. Tudi romarski dom se ob koncu tedna vedno napolni s tistimi, ki iščejo v našem samostanu duhovni mir in ravnovesje v življenju, za kar potrebujejo močno osebno vero. Prav to najdejo v duhovnih srečanjih pri nas.

Ob slovenskih skupinah imamo vedno več tudi skupin iz Hrvaške. 30. aprila so iz našega samostana odšli kar trije naši bratje na srečanje slovenske in hrvaške province v Sisak. Srečanje je namenjeno bratskemu

spoznavanju in povezovanju dveh samostojnih provinc. Lani se je olimska Marija veselila obiska bratov obeh provinc, slovenske in hrvaške, letos se je v Sisku istega srečanja ob oltarju veselil sv. Jožef, ki mu je posvečena tamkajšnja cerkev.

In že smo vstopili v najlepši mesec leta, v čas, ko se po vsej Sloveniji zasliši veličastna pesem: Spet kliče nas venčani maj. Počastili smo tudi sv. Jožefa, ki je vzor in zaščitnik delavcev. Da bo lepše praznovanje Marijinega meseca, so že nameščene na vsa okna v samostanu pelargonije, ki nam jih vsako leto do-

stavijo iz vrtnarije Čerin. Na prvi dan Marijinega meseca majnika in na praznik sv. Jožefa delavca sva odšla s patrom Ernestom na obisk v Kočevsko Reko k našemu prijatelju, čebelarju Miru Begiću, da sva naročila smrekove vršičke, ki jih bomo potrebovali za pripravo medenega sirupa. Obiskala sva tudi prijatelja župnika, Jožeta Milčinoviča, ki je sošolec p. Ernesta in p. Jožeta Lampreta. Vsi so letošnji zlatomašniki. 1. maj se pri nas že vrsto let začne z budnico, ki jo izvaja godba na pihala iz hrvaškega Deseniča. Pred cerkvijo se ob tem dogodku zbere kar lepo število domačinov in turistov. Zvečer smo pri maši začeli brati šmarnice Večerni pogovori z Marijo, ki jih je letos napisala sestra Kenda. 2. maja smo dobili obisk župnika iz Voličine, rojstne župnije našega p. Ernesta Benka. G. župnik Muršec je prinesel za p. Ernesta podobice za letošnje zlatomašno slavlje v domači župniji. Domenila sta se glede poteka slovesnosti zlate maše pri sv. Rupertu, kot se je včasih reklo Voličini. Zlata maša bo v nedeljo, 6. julija 2025, ob 10. uri. Tako kot vsako leto je tudi letos lepo vreme za 1. in 2. maj pripeljalo v Olimje na stotine obiskovalcev in naši parkirni prostori ob cerkvi in samostanu so bili popolnoma zasedeni. Tudi na Jelenov greben se ni dalo več priti. Ljudje so morali peš do gostišča. Tudi v naši lekarni, da ne govorim o cerkvi in stari lekarni, je bilo polno obiskovalcev, ki so hvalili urejenost in lepoto našega kraja. Pri nas so vsi dobrodošli, ker so prišli k Mariji, materi nas vseh. Tako nas v romarskem domu z veseljem in redno obiskujejo skupine, ki jih vodijo različni duhovni voditelji. Teh je bilo tudi letos ves mesec majnik veliko. Tudi letos smo na Florjanovo nedeljo povabili naše gasilce k sv. maši na podružnico na Sele, da se Bogu in svetniku zahvalimo, da nas je obvaroval večjih nesreč. P. Ernest pa je imel sv. mašo za gasilce tako pri Sv. Emi kot tudi v Podčetrtku. Maša je bila v pokopališki cerkvi Device Marije na Pesku. Patri smo se vsak dan v tednu za duhovne poklice pri molitvi spomnili na Jezusovo zapoved in naročilo učencem, naj Očeta prosijo za nove delavce v Gospodovem vinogradu. Tudi mi čakamo na nove binkoštne duhovnih pokli-

cev. A najprej bo treba moliti za slovenske družine, da bodo odprte za nova življenja. V ponedeljek, 5. maja, sta odšla p. Ernest in p. Jože na Primorsko v vrtnarijo v Šempas, kjer sta nabavila za naš zeliščni vrt veliko novih rastlin, ki jih je naša vrtnarica Magda že drugi dan posadila. Na ta dan nas je po dolgem sončnem vremenu obiskal tudi dež, tako da se bodo rastline dobro prijele.

7. maja 2025 so se kardinali, ki imajo volilno pravico, odpravili v konklave in izvolili novega papeža. To je postal Robert Francis Prevost, ki si je nadel ime Leon XIV. Katoliška cerkev po vsem svetu te dni praznuje in se Bogu zahvaljuje za novega poglavarja, papeža Leona XIV., ki so ga že po četrtem glasovanju v konklavu izvolili kardinali. Prihaja iz reda avguštincev in je po rodu Američan. Dolga leta je bil misijonar v južnoameriški državi Peru. Na peto velikonočno nedeljo, 18. maja, smo v svetišču sv. Lovrenca v Podčetrtku praznovali slovesnost sv. birme za mlade iz župnij Olimje, Podčetrtek in Sv. Ema. Birmanska devetdnevica je bila nekaj dni v Olimju, nekaj dni v Podčetrtku. Sv. mašo je ob somaševanju domačega župnika Borisa Tibauta in župnika iz Olimja, p. Martina Gašpariča, vodil in med sv. mašo podelil zakrament sv. birme vikar celjske škofije g. Rok Metličar. Iz naše župnije so bili štirje birmanci. Verouk je potekal vse leto za vse tri župnije v učilnici v Podčetrtku.

25. maja smo po župnijski sv. maši v Olimju gostili pred cerkvijo okrog sto kolesarjev in kolesark, ki so prišli po Božji blagoslov. V občini imamo vsako leto več urejenih kolesarskih stez, zato je vsako leto več tistih, ki se aktivno ukvarjajo s kolesarjenjem. Med temi je tudi naš župnik p. Martin Gašparič. Slovesnost blagoslova je vodil gvardijan p. Ernest Benko, ministriral pa mu je br. Jože Stojin. Kolesarje je prišel pozdravit tudi naš župan Peter Misja. Pohvalil se je, kot je njegova stara navada, da ima v načrtu še več novih kolesarskih poti po vsej občini. Po blagoslovu so kolesarji odšli še na brezplačni golaž, ki jim ga je pripravil direktor turističnega centra g. Boštjan Misja.

Vstopili smo v mesec Jezusovega srca. Tako kot

vsako leto tudi letos beremo vrtnice, ki jih je za to leto pripravil duhovnik ljubljanske nadškofije msgr. Tone Štrukelj. V nedeljo, 1. junija, smo imeli v olimski cerkvi Marije Vnebovzete slovesni praznik prvega sv. obhajila za tri župnije: Olimje, Podčetrtek in Dv. Ema. Slovesnost je ob somaševanje našega p. gvardijana Ernesta Benka vodil župnik iz Podčetrtega g. Boris Tibaut. Vseh prvoobhajancev je bilo 27, saj se je ena zadnji trenutek premislila in ni prišla k slovesnosti. V Rimu se je začel 1. junija 2025 generalni kapitelj bratov minoritov. V Rimu je poleg p. Igorja Salmiča tudi naš provincial p. Milan Kos.

Sobota, 7. junij 2025, je bila za minoritski red pomembna. Volilo so novega generalnega ministra reda manjših bratov. Sejo je v kongresnem centru pod spodnjim trgom bazilike sv. Frančiška vodil najstarejši volilni brat br. James Moore iz province Naše gospe angelov v ZDA. Po petju pesmi Veni Creator je sledil klic volivcev in takoj nato volitve generalnega ministra. Že v prvem krogu glasovanja je bil za drugi mandat potrjen p. Carlos Alberto Trovarelli. Patru Carlosu A. Trovarelliju želimo v novem šestletnem obdobju veliko modrosti in radostnega in rodovitnega služenja

redu in Cerkvi. Provincial p. Milan Kos pa nam je iz Rima sporočil tudi veselo novico, da je bil za vikarja našega reda izvoljen p. Igor Salmič. Iskrene čestitke pošiljamo tudi njemu in mu želimo Božjega blagoslova ter priprošnje sv. Frančiška. V nedeljo, 8. junija, je odšel na redne letne duhovne vaje v samostan Nazarje naš redovni brat Jože Stojin. Duhovne vaje vodi p. Danilo Holc. V tem mesecu, ki je mesec duhovniških posvečenj, smo imeli tudi obisk duhovnikov kamniške in domžalske dekanije, ki so se ob Marijinem oltarju v olimski cerkvi zahvalili Bogu za svoje duhovniško poslanstvo v župnijah. V olimskem samostanu pa teče naše delo s farani, turisti in romarji nemoteno naprej. Smo namreč romarsko-turistična župnija, zato je naše delo v poletnih mesecih še bolj naporno. V okviru svetega leta smo imeli v juniju tudi župnijsko romanje na Zaplaz, v romarsko središče novomeške škofije in na kraj, kjer so otroci našli truplo bl. mučenca Alojzija Grozdeta.

Ob koncu zapisa pa vam želimo sporočiti, da ste tudi vi v teh poletnih dneh lepo povabljeni v naš rajsko lepi kraj, saj je tudi naša cerkev v jubilejnem svetem letu izbrana za svetoletno.

p. Jože Lampret in sobratje

IZ NAŠIH MISIJONOV

Kazahstan

Dragi bratje in vsi, ki prebirate te vrstice!

Velikonočni čas in veliki teden smo preživelili s krizmeno mašo v torek, da so se nekateri duhovniki lahko vrnili domov in odnesli sveto olje tudi tistim, ki se niso mogli udeležiti maše. Dan pred tem smo bili na križevem potu od muzeja holokavsta do župnijske cerkve v Mali-

novki. Veliki petek pa smo na prošnjo ekonoma prevzeli nočno adoracijo na škofiji. Z nekaterimi pomočniki smo preživeli vso noč ob Jezusu v grobu.

Velikonočne jedi smo blagoslovili med večerno vigilijo v soboto. Po njej pa je bil krajši koncert učencev naše šole. V nedeljo smo z nekaterimi župljani dan začeli z velikonočnim zajtrkom. Letos so bili na mizi tudi slovenski pršut, savinjski želodec in domača klobasa, ki sem jih prinesel iz Slovenije ob zadnjem obisku.

Moj Emavs je propadel, zato pa je Pawlu uspelo za tri dni uiti s starejšo mladino na du-

hovni oddih. Ponovil ga je še z mladino +50. Vsi so se vrnili veseli in duhovno bogati. Naš Roberto pa tako ali tako pravi, da se najbolj spočije doma, ob učenju glasbe. Letošnja zima je pokriti hodnik pred vhodom dokončno uničila. Ko je led izginil, smo se lotili popravil in sedaj izgleda kot najlepša soba. Delo so opravi-

vili naši delavci, da ne bi sedeli, ko smo čakali na zidake.

Prav tako smo se lotili greznice, ki je počila in začela spuščati podtalnico oz. jo je voda zalivala in smo jo bili prisiljeni črpati vsake tri dni. Noter smo položili gumijasto cev in zdaj lahko brez črpanja preživimo dva tedna. Vmes so nam naredili tudi luknjo za napo nad štedilnikom.

Na strehi so zdaj postavljeni vsi sončni paneli in paneli za toplo vodo. Na žalost pa še niso priključeni. Tako smo skoraj ves maj preživeli kot pred odkritjem elektrike. Vsako jutro okoli 10. ure so nas odklopili in priklopili nazaj po 6. uri zvečer ali pa še pozneje. Enkrat celo ob 3. uri zjutraj. Končno smo se vrnili v normalne tirnice.

Letos je Kazahstan obiskala naša predsednica Nataša Pirc Musar in sem bil povabljen na sprejem, ki sem se ga udeležil. Srečal sem se tudi s sinom nekdanjega predsednika Borisa Pahorja, ki je bil na delu na ambasadi v Moskvi. V Astano se je preselil še en Slovenec, ki dela v enem od hotelov ob reki. Srečala sva se

tudi pri maši, ko ga je obiskala mama. Na obisku v Astani pa je bil tudi Sebastijan iz Mari-bora, ki študira v Tomsku (Rusija).

S. Darya iz nunciature nas je povabila na diplomatsko odbojko. Trije duhovniki (en grkokatolik) smo zastopali Vatikan. V svoji skupini smo imeli eno zmago in en poraz, kar je bilo dovolj za drugo mesto, vendar se v nadaljnja tekmovanja nismo uvrstili.

Z nekaterimi mladimi se pripravljamo na romanje v Assisi in Rim. Imeli boste priložnost, da jih srečate, ker potem za nekaj dni pridemo v Slovenijo. Ko boste to brali, bodo, upam, že imeli vize v potnih listih. Prav tako bo pri nas tudi električar iz Primorske s sinom in njegovo ženo in petimi otroki. Tako bomo sigurni, da

bo električna narejena, kot bi morala biti. Prav tako čakamo še skupino petih prostovoljk iz Slovenije, ki pridejo pomagat na naš oratorij. Pawel je na počitnicah. Upa, da bo imel vmes na kakšni župniji ali dveh lahko pridige in nabirko za gradnjo našega samostana. Tukaj bi se rad zahvalil provinci za vaš dar pri gradnji. Kmalu na počitnice odrine tudi Roberto, prvič po treh letih.

Kaj več pa naslednjič.

Br. Miha in bratje iz Kazahstana

ODMEVI

Permanentna vzgoja

Dnevi permanentne vzgoje za mlajše brate minoritske province sv. Jožefa so potekali v samostanu sv. Frančiška v Piranu. Potem ko smo se na lanskem vzgojnem srečanju poglobljali v Konstitucije našega reda, smo se tokrat ob dopoldnevih poglobljali v Generalne in Provincialne statute, ob popoldnevih pa prisluhnili p. Antonu Borovnjaku, ki nam je spregovoril o liturgičnih temah – zakramentih uvajanja. Zadnji dan srečanja smo v celoti namenili pogovorom o možnih novih poudarkih in usmeritvah province v prihodnje. K temu nas je spodbujal in navdihoval tudi čas generalnega kapitlja, za katerega smo zvesto molili: da bi Sveti Duh spremljal naš red in našo provinco v vseh obdobjih.

p. Janez Šamperl

Pastoralni dan

Komisija za frančiškovski apostolat je 28. maja 2025 v minoritskem samostanu Svete Trojice v Halozah pripravila pastoralni dan province z naslovom: Hvalnica stvarstva ob 800-letnici kot pastoralna spodbuda. Predavatelja sta bila p. Janez Šamperl in p. Danilo Holc. Sledilo je delo po sku-

stavl tudi ljudske pobožnosti, ki jim je ponovno treba dati pravo mesto v Cerкви. V te pobožnosti, ki so namenjene prošnjam za dobro letino in obvarovanju pred hudo uro, je mogoče vnesti prav tako Hvalnico stvarstva.

- Mogoče je pripraviti likovne delavnice, literarne natečaje, pohode po naravi in odkrivanje naravnih lepot ...

pinah ter oblikovanje spodbud, ki so nam lahko v pomoč pri vključevanju Hvalnice stvarstva v pastoralne vsebine.

Nekaj predlogov:

- V krajevnih bratstvih OFS je mogoče uporabiti Hvalnico stvarstva za posamezne kateheze.
- Vsebina je zelo aktualna tudi pri srečanju z mladimi in otroki. Na to temo se lahko pripravijo razne delavnice, ki bodo gotovo zanimive za mlade.
- Danes obstajajo mnoga združenja in gibanja, ki jih združujeta ekologija in skrb za varovanje stvarstva. Iskati je treba možnosti ali se odzvati na njihova povabila ter jim ponuditi vsebino Hvalnice stvarstva. Za mnoge je to lahko pot do ponovne vključitve v Cerkev ali pa celo odločitev za sprejetje zakramentov.
- Papež Leon XIV. je v svojem programu izpo-

Vsekakor Hvalnica stvarstva daje veliko možnosti za pastoralno delo v današnjem času. To vsebino smo kot Frančiškovi bratje v tem času še posebej dolžni ponujati tako vernikom kakor vsem ljudem, ki so odprti za pogovor in nosijo v sebi skrb za ohranjanje stvarstva.

p. Milan Kos

IZ NAŠE PRETEKLOSTI

P. Lovrenc Grandošek

»Rojen je bil v Novi vasi št. 55, minoritska župnija v Ptuj, dne 12. oktobra 1917 kot zakonski sin (edini med 9 otroki) Jakoba Grandoška, železničarja in zidarja, ter Neže, roj. Horvat (+ 30. januarja 1945), in krščen na ime Stanko. Ljudsko šolo je obiskoval v Ptuj (okoliško). Dne 14. septembra 1929 je dvanajstleten vstopil v minoritsko semenišče v Ptuj in dovršil tu pet gimnazijskih razredov. Potem je vstopil v novicijat v Zagrebu, bil 19. avgusta 1934 preobleden, položil 20. avgusta 1935časne in 15. oktobra 1938 večne (moja op. – slovesne) zaobljube. Istočasno je študiral višjo gimnazijo na zasebni minoritski gimnaziji, izpite pa polagal na klasični gimnaziji v Zagrebu, kjer je 21. junija 1938 napravil tudi veliko maturo. Bogoslovje je študiral od 1937 do 1941 v Zagrebu, potem pa od 7. novembra 1941 do 1945 v Rimu, kjer je bil 19. decembra 1942 v lateranski baziliki v mašnika posvečen in imel drugi dan novo sv. mašo. Po dovršenih študijah je bil tri leta zaposlen po raznih samostanih bolonjske minoritske provincije kot pridigar, spovednik in ekskurzist. Vrnivši se v domovino je kaplanoval najprej od 15. avgusta 1946 do 1. septembra 1947 v minoritski župniji v Ptuj,

nato od 1. septembra 1947 do 1. septembra 1952 na Ptujski gori, kjer je bil po zaprtju tamkajšnje božjepotne cerkve (15. avgusta 1951) aretiran, prebil tri mesece v preiskovalnem zaporu in bil potem zopet izpuščen na svobodo. Od 1. septembra 1952 do 17. avgusta 1954 je bil zopet kaplan v Ptuj in zaradi odsotnosti župnijskega vikarja bil od 13. oktobra 1952 do 27. januarja 1953 tudi vikar-namestnik. Za časa kaplanovanja pri Sv. Trojici (od 18. avgusta 1954) je moral ponovno iti na pomoč v Piran, kjer se je mudil od 12. do 27. oktobra 1954 in od 22. decembra 1954 do 10. februarja 1955. Dne 15. marca 1955 je bil dokončno prestavljen v Piran, kjer je kot prvi od slovenskih patrov upravljal minoritsko cerkev sv. Frančiška Asiškega, bil po odhodu italijanskih duhovnikov od 12. januarja do konca leta 1956 vikar župnije sv. Jurija v Piranu, dokler ni tega mesta zavzel p. Konstantin Ocepek. Odtlej je kaplan in katehet v Piranu ter sosednji župniji Sečovelje.«¹

V Piranu je ostal do leta 1962 in se vrnil čez dve leti. Že naslednje leto pa je prevzel župnijo sv. Jurija; škofijski duhovnik in patri so zapustili župnišče. Verjetno je tudi kar nekaj inventarja iz samostana ostalo v župnišču. Na žalost pa ni nobenega reverza. V Piran se je vrnil leta 1972 in ostal tam štiri leta. Po vrnitvi iz Pirana je deloval kot duhovni pomočnik v ptujskem samostanu, v Proštiji in Dornavi. Svojo življenjsko pot je zaključil na Ptuju in bil pokopan na rogozniškem pokopališču (+ 8. 10. 1995).

Mnogi se p. Lovrenca spominjo kot veseljaka, ki je znal s svojo izvirno domiselnostjo nasmejati prisotne.

Tudi vicev mu ni zmanjkalo! Prav tako je rad hodil po planinah.

Zelo rad je tudi prepeval, predvsem Marijine pesmi. Kot vstopno pesem je tudi uporabil pesem »Je angel Gospodov«. Ob protestu, da to ni vstopna pesem, pa je dejal, da je angel pristopil k Mariji, torej je lahko vstopna pesem.

¹ Zgodovinski opis župnije Sv. Trojica v Halozah s podružnicami v Podlehniku, Sv. Duhu in Novi cerkvi. Dekanija Zavrč. Vinko Munda.

Pripravil: p. Marjan Vogrin

Slikano ob čiščenju ruševin cerkve.
V ozadju zložen material.

Nova maša p. Lovrenca – verjetno praznovanje po vojni, saj je bil posvečen v Rimu leta 1942.